

สารบัญ

เนื้อเรื่อง

หมวด ๓

ผลสามัญแห่งหนี้

หน้า

เหตุใดจึงต้องมีบทบัญญัติว่าด้วยผลแห่งหนี้	๕๐๙
เป็นหนี้กันอย่างไรขอให้บังคับชำระหนี้กันโดยเฉพาะเจาะจงได้อย่างนั้น	๕๐๙
เรื่องที่จะได้ค่าสินไหมทดแทนการไม่ชำระหนี้	๕๑๐
ผลแห่งหนี้ในทางที่จะบังคับให้มีการชำระหนี้	๕๑๑
ผลแห่งหนี้ในทางที่จะควบคุมกองทรัพย์สินของลูกหนี้	๕๑๒
ประมวลผลสามัญแห่งหนี้	๕๑๒
ผลสามัญแห่งหนี้ต่างกับผลพิเศษแห่งหนี้อย่างไร	๕๑๓

ส่วนที่ ๑ การไม่ชำระหนี้	๕๑๔-๖๖๔
เนื้อเรื่องในต้วบทแนวการศึกษา	๕๑๔

บทที่ ๑ กฎเกณฑ์ในการใช้สิทธิบังคับชำระหนี้	๕๑๕-๖๑๓
แนวการศึกษา	๕๑๕

ตอน ๑ การถึงกำหนดแห่งหนี้	๕๑๕-๕๒๓
ความหมายทั่วไป	๕๑๕
หนี้ถึงกำหนดกับผิดนัดเป็นคนละเรื่อง	๕๑๕
ข้อแตกต่างตามต้วบทระหว่างหนี้ถึงกำหนดกับการผิดนัด	๕๑๖
เหตุที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดกับผิดนัดดูเหมือนกัน	๕๑๗
มาตรา ๒๐๓ กำหนดไว้สำหรับกรณีที่จะเกิดเถียงกันได้	๕๑๘
กรณีที่หนี้ไม่มีกำหนดเวลาชำระ	๕๑๘
มาตรา ๒๐๓ เป็นผลของหลักที่เวลายอมได้เป็นประโยชน์แก่ลูกหนี้	๕๑๙

เงื่อนไขเงื่อนไขเวลาเกี่ยวกับหนี้ถึงกำหนดอย่างไร	หน้า ๕๒๐
หนี้มีกำหนดเวลาชำระตามพฤติการณ์	๕๒๐
หนี้มีกำหนดเวลา แต่กรณีเป็นที่สงสัยว่าจะเรียกให้ชำระ ก่อนกำหนดได้หรือไม่	๕๒๒
กรณีที่สงสัยตามมาตรา ๒๐๓ วรรค ๒ หมายความว่าอย่างไร	๕๒๒

ตอน ๒ การผิदनัด	๕๒๔-๕๕๐
------------------------	----------------

ลูกหนี้ผิदनัดกับเจ้าหนี้ผิदनัดมีผลต่างกันอย่างไร	๕๒๔
--	-----

ข้อ ๑ ลูกหนี้ผิदनัด	๕๒๕-๕๖๘
----------------------------	----------------

แนวการศึกษา	๕๒๕
-------------	-----

(๑) ลูกหนี้ผิदनัดได้อย่างไร	๕๒๕
-----------------------------	-----

ความมุ่งหมายและเหตุผลทั่วไป	๕๒๕
-----------------------------	-----

กรณีที่ลูกหนี้จะตกเป็นผู้ผิदनัด	๕๒๕
---------------------------------	-----

(ก) ผิदनัดเพราะเขาเตือนแล้ว	๕๒๖
-----------------------------	-----

จะต้องมีการชำระหนี้ในทันทีที่มีคำเตือนหรือไม่	๕๒๗
---	-----

มาตรา ๒๑๔ วรรค ๑ ควรตกอยู่ในข้อยกเว้น	
---------------------------------------	--

ตามมาตรา ๒๐๕	๕๒๗
--------------	-----

เมื่อใดจึงจะให้คำเตือนกันได้	๕๒๘
------------------------------	-----

อย่างไรเป็นคำเตือน	๕๒๙
--------------------	-----

คำเตือนมีผลแค่ไหน	๕๓๐
-------------------	-----

(ข) ผิदनัดเพราะถึงกำหนดเวลา	๕๓๑
-----------------------------	-----

ผิदनัดเพราะถึงเวลาตามปฏิทินที่เขาได้บอกกล่าว	
--	--

กำหนดไว้ล่วงหน้า	๕๓๑
------------------	-----

เหตุผลของการผิदनัดโดยไม่ต้องมีคำเตือน	๕๓๒
---------------------------------------	-----

กรณีที่ลูกหนี้ไม่อาจถือเอาประโยชน์แห่งเงื่อนไข	
--	--

ตามมาตรา ๑๙๓ จะเป็นการผิदनัดด้วยในตัวหรือไม่	๕๓๓
--	-----

ล่ำพั้งแต่การถึงกำหนดแห่งเวลาทำให้ลูกหนี้	
---	--

ตกเป็นผู้ผิदनัดหรือไม่	๕๓๓
------------------------	-----

ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๒๐๔ วรรค ๒	๕๓๔
------------------------------------	-----

(ค) การผิदनัดเพราะทำเลเมิด	๕๓๔
เหตุใดจึงให้ถือว่าผิदनัดมาแต่เวลาที่ทำเลเมิด	๕๓๔
ในเรื่องละเมิดไม่ต้องมีการเตือนเพื่อให้ผิदनัด	๕๓๕
หนีอันมีวัตถุเป็นการงดเว้น ลูกหนีผิदनัดเมื่อใด	๕๓๕
(๒) ข้อยกเว้นที่จะไม่ถือว่าลูกหนีผิदनัด	๕๓๖
มาตรา ๒๐๕ เป็นบทยกเว้นของมาตรา ๒๐๔ เท่านั้น	๕๓๖
มาตรา ๒๐๕ เป็นคนละเรื่องกับมาตรา ๒๑๔	๕๓๗
พฤติการณ์อย่างใดที่จะโทษลูกหนีไม่ได้	๕๓๘
(ก) กรณีที่ลูกหนีไม่ต้องรับผิดชอบเพราะเหตุสุดวิสัย	๕๓๙
อะไรเป็นเหตุสุดวิสัย	๕๓๙
เหตุสุดวิสัยคือสุดวิสัยจะป้องกันได้	๕๔๐
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบทมาตรา ๘	๕๔๑
อย่างไรจะถือจำเป็นเหตุสุดวิสัยไม่ได้	๕๔๒
อุปติเหตุกับเหตุสุดวิสัยต่างกันหรือไม่	๕๔๓
เหตุสุดวิสัยเกี่ยวกับมาตรา ๒๐๕ อย่างไร	๕๔๓
(ข) ข้อยกเว้นเกิดแต่การที่เจ้าหนีผิदनัด	๕๔๔
(ค) พฤติการณ์อย่างอื่นที่จะโทษลูกหนีไม่ได้	๕๔๔
ถ้ามีเหตุขัดข้องที่พอจะก้าวล่วงเสียได้ จะอ้างมาตรา ๒๐๕	
ไม่ได้	๕๔๕
(๓) ผลแห่งการที่ลูกหนีผิदनัด	๕๔๕
ผิदनัดกับผิดสัญญาต่างกัน	๕๔๕
ความรับผิดชอบเกิดแต่การที่ลูกหนีผิदनัด	๕๔๖
(ก) ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนการล่าช้า	๕๔๖
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบทในมาตรา ๒๑๕	๕๔๗
(ข) การที่ล่าช้าผิदनัดเป็นเหตุให้เจ้าหนีบอกปิด	
ไม่รับชำระหนี้ได้	๕๔๘
มาตรา ๒๑๖ เป็นเรื่องที่เวลาเป็นสาระสำคัญ	๕๔๙
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบทมาตรา ๒๑๖	๕๕๐

ผลบังคับของมาตรา ๒๑๖	๕๕๐
(ค) ต้องรับผิดชอบในความเสียหายตลอดจนการที่	
การชำระหนี้กลายเป็นพันธียในระหว่างผิดนัด	๕๕๑
มาตรา ๒๑๗ เป็นเรื่องความเสียหายเกิดขึ้นในระหว่าง	
ผิดนัด ไม่ใช่เสียหายเพราะผิดนัด	๕๕๒
การเสียหายเพราะความประมาทไม่มีทางแก้ตัวได้	
ถ้าเสียหายเพราะอุบัติเหตุยังมีทางแก้ตัวได้	๕๕๒
ที่จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายเพราะความประมาทใด ๆ	
มีความหมายอย่างไร	๕๕๓
มาตรา ๒๑๗ แยกผลแตกต่างระหว่างการเสียหายกับ	
การชำระหนี้กลายเป็นพันธียหรือไม่	๕๕๔
อุบัติเหตุมีความหมายอย่างเดียวกับเหตุสุดวิสัยหรือไม่	๕๕๕
มาตรา ๒๑๗ ต้องการจะให้รับผิดชอบเพียงเพื่ออุบัติเหตุเท่านั้น	
หรือจะต้องรับผิดชอบในเหตุสุดวิสัยตามความหมาย	
อย่างกว้างที่สุด	๕๕๖
ข้อยกเว้นในกรณีใดถึงอย่างไรการชำระหนี้ก็จะกลายเป็น	
พันธียอยู่นั่นเอง	๕๕๗
มาตรา ๒๑๗ เป็นแต่ให้ลูกหนี้รับผิดชอบ แต่จะต้องรับผิดชอบ	
อย่างไรต้องไปว่ากันตามบทอื่น	๕๕๘
(ง) ต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยหนี้เงิน	๕๕๘
ความหมายของหนี้เงิน	๕๕๙
การที่ต้องเสียดอกเบี้ยตามมาตรา ๒๒๔ ไม่ต้องมีสัญญา	
ต่อกัน	๕๖๐
มาตรา ๒๒๕ เป็นเรื่องต้องเสียดอกเบี้ยหนี้เงินเหมือนกัน	๕๖๑
ดอกเบี้ยคิดเอาได้แต่ในระหว่างผิดนัดเท่านั้น	๕๖๑
เกี่ยวข้องกับอัตราดอกเบี้ย	๕๖๑
จะเรียกเอาดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยไม่ได้	๕๖๒
ความเสียหายอย่างอื่นนอกจากที่จะได้ทดแทนด้วยดอกเบี้ย	๕๖๓

	หน้า
ที่มาของมาตรา ๒๒๕	๕๖๔
มาตรา ๒๒๕ เป็นหลักประนีประนอมอย่างไร	๕๖๕
มาตรา ๒๒๕ ไม่ใช่บทบังคับเจ้าหนี้	๕๖๖
เกี่ยวกับเวลาอันเป็นฐานที่ตั้งในการกะประมาณราคา	๕๖๖
เกี่ยวกับดอกเบี้ยในราคาวัตถุดิบ	๕๖๗
(จ) ผลร้ายอื่นๆ	๕๖๘
ข้อ ๒ เจ้าหนี้ผิดนัด	๕๖๘-๕๗๐
แนวการศึกษา	๕๖๘
(๑) เจ้าหนี้ผิดนัดได้อย่างไร	๕๖๘
หลักและความหมายทั่วไป	๕๖๘
เรื่องลูกหนี้ผิดนัดอยู่ที่ผลสำเร็จของเจ้าหนี้ผิดนัดอยู่ที่	
การไม่รับชำระหนี้	๕๖๙
(ก) ผิดนัดเพราะไม่รับชำระหนี้	๕๗๐
มูลที่จะยกขึ้นอ้างปฏิเสธการขอปฏิบัติชำระหนี้	๕๗๐
การขอปฏิบัติการชำระหนี้ที่จะให้เจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัดได้	
ต้องเป็นการขอปฏิบัติการชำระหนี้จริงจัง	๕๗๑
กรณีที่ไม่ต้องมีการขอปฏิบัติการชำระหนี้จริงจัง	๕๗๒
ผลบังคับของมาตรา ๒๐๘ วรรค ๒	๕๗๓
มาตรา ๒๐๘ วรรค ๒ เป็นเรื่องที่ไม่เปิดโอกาสให้เขา	
ชำระหนี้ ต่างกับมาตรา ๒๑๐ ที่ไม่ชำระหนี้	
ตอบแทนเขา	๕๗๔
หลักในมาตรา ๒๐๘ วรรค ๑ ลูกหนี้ต้องไปชำระหนี้	
หลักในมาตรา ๒๐๘ วรรค ๒ เจ้าหนี้ต้องมารับ	
ชำระหนี้เอาเอง	๕๗๔
ล้าพั้งแต่เจ้าหนี้ไม่เปิดโอกาสให้ชำระหนี้เท่านั้นไม่พอ	
ลูกหนี้ต้องบอกกล่าวยืนยันไปว่าจะขอชำระหนี้	๕๗๕
คำบอกกล่าวขอชำระหนี้มีใช้เป็นแต่พิธีเท่านั้น	๕๗๕
การที่เจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราวจะเป็นข้อแก้ตัวได้หรือไม่	๕๗๕

ผลของการขอปฏิบัติการชำระหนี้	๕๗๖
หลักในมาตรา ๒๐๙ เกี่ยวด้วยเวลาที่จะขอปฏิบัติ	
การชำระหนี้	๕๗๖
มาตรา ๒๐๙ เป็นบทกำหนดการผิดนัดของเจ้าหนี้	
หรือไม่	๕๗๗
มาตรา ๒๐๙ มีผลอย่างไร	๕๗๗
(ข) ผิดนัดเพราะไม่เสนอที่จะทำการชำระหนี้ตอบแทน	๕๗๘
เหตุผลของการที่ต้องผิดนัดเพราะไม่เสนอที่จะชำระหนี้	
ตอบแทน	๕๗๙
การผิดนัดตามมาตรา ๒๑๐ ต้องมีฝ่ายหนึ่งขอปฏิบัติการ	
ชำระหนี้ขึ้นก่อน	๕๗๙
เจ้าหนี้เพียงแต่เสนอจะชำระหนี้ตอบแทนก็พอ ไม่ต้อง	
ชำระหนี้ให้ก่อน	๕๘๐
ถ้าหนี้จะต้องชำระตอบแทนยังไม่ถึงกำหนด	
เจ้าหนี้ยังไม่ต้องเสนอขอชำระหนี้ตอบแทน	๕๘๐
เจ้าหนี้ผู้ขอชำระหนี้ตอบแทนต้องอยู่ในฐานะที่จะ	
ชำระหนี้ได้จริง	๕๘๑
มาตรา ๒๑๐ ไม่ใช่บทขยายความของมาตรา ๒๐๙	๕๘๑
(๒) ข้อยกเว้นที่จะไม่ถือว่าเจ้าหนี้ผิดนัด	๕๘๒
มาตรา ๒๑๑, ๒๑๒ เป็นบทยกเว้นอย่างไร	๕๘๒
ข้อยกเว้นโดยที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระหนี้ได้จริง	๕๘๒
ผลบังคับของมาตรา ๒๑๑	๕๘๓
ฐานะของลูกหนี้ที่จะไม่สามารถชำระหนี้ได้	๕๘๓
มาตรา ๒๑๑ ต่างกับเรื่องตามมาตรา ๑๙๓	๕๘๔
มาตรา ๒๐๘ วรรค ๒ ใช้กับมาตรา ๒๑๑ ได้อย่างไร	๕๘๔
ข้อยกเว้นโดยเจ้าหนี้มีเหตุขัดข้องชั่วคราว	๕๘๕
มาตรา ๒๑๒ ใช้บังคับในกรณีใด	๕๘๕
อย่างไรเป็นเหตุขัดข้อง	๕๘๕

ต้องเป็นเหตุขัดข้องเพียงชั่วคราว

๕๘๖

เหตุขัดข้องชั่วคราวต่างกับเหตุขัดข้องตามกฎหมาย

ที่จะปฏิเสธไม่รับชำระหนี้ได้

๕๘๗

ถ้าลูกหนี้ได้บอกให้รู้ตัวก่อนแล้ว จะอ้างเหตุขัดข้อง

ชั่วคราวไม่ได้

๕๘๗

ลูกหนี้ต้องบอกกล่าวก่อนโดยเวลาอันสมควร

๕๘๘

(๓) ผลแห่งการที่เจ้าหนี้ผิดนัด

๕๘๘

เจ้าหนี้จะเรียกเอาดอกเบี้ยในระหว่างที่ตนผิดนัดไม่ได้

๕๘๘

จะทำสัญญาเอาดอกเบี้ยในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิด

นัดได้หรือไม่

๕๘๙

ผลอย่างอื่นของการที่เจ้าหนี้ผิดนัด

๕๘๙

การได้ปลดปล่อยจากความรับผิดชอบอันเกิดแต่การ

ไม่ชำระหนี้ ไม่ใช่การได้หลุดพ้นจากหนี้

๕๙๐

ฐานะพิเศษของผู้ค้ำประกัน

๕๙๐

ตอน ๓ การที่ไม่ชำระหนี้ให้ต้องตามความประสงค์แห่งหนี้

๕๙๐-๕๙๕

ความหมายและผลบังคับทั่วไป

๕๙๐

แม้บทในเรื่องชำระหนี้ผิดความประสงค์แห่งหนี้

๕๙๑

ชำระหนี้ผิดวัตถุประสงค์แห่งหนี้

๕๙๑

การที่ชำระหนี้ล่าช้าผิดเวลาเป็นการชำระหนี้

ผิดความประสงค์แห่งหนี้ได้เหมือนกัน

๕๙๒

ชำระหนี้ผิดสถานที่

๕๙๓

สิทธิเรียกเอาค่าสินไหมตามมาตรา ๒๑๕ เป็นต่างหาก

จากสิทธิที่จะบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง

๕๙๓

มาตรา ๒๑๕ ไม่ใช่บทเฉพาะสำหรับการผิดสัญญาเท่านั้น

๕๙๔

ความประสงค์แห่งหนี้ไม่ใช่วัตถุที่ประสงค์แห่งหนี้

๕๙๔

ตอน ๔ การชำระหนี้กลายเป็นพันธีย

๕๙๕-๖๐๘

ความหมายและผลบังคับทั่วไป

๕๙๕

เรื่องการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยไม่หมายความว่าถึง	
กรณีที่สภาพไม่เปิดช่องให้บังคับกันได้	๕๙๕
การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยไม่ใช่เรื่องเดียวกับเหตุสุดวิสัย	๕๙๖
การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยไม่ใช่เรื่องเดียวกับวัตถุที่ประสงค์	
เป็นการอันพันวิสัย	๕๙๗
เหตุที่ทำให้การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัย	๕๙๗
การที่ลูกหนี้กลายเป็นคนหนีสินล้นพ้นตัวชำระหนี้เงินไม่ได้	
จะถือว่าการชำระหนี้ได้กลายเป็นพันวิสัยหรือไม่	๕๙๙
การที่จะต้องใช้จ่ายมากในการชำระหนี้จะถือว่าการชำระหนี้	
กลายเป็นพันวิสัยไม่ได้	๕๙๙
เรื่องสมัครเข้าเสี่ยงโชคอยู่ในความมุ่งหมายของมาตรา ๒๑๙	
หรือไม่	๖๐๐
เรื่องการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยต้องมีวัตถุแห่งหนี้กำหนด	
ไว้แล้ว	๖๐๐
ผลแห่งการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยแยกแตกต่าง	
แล้วแต่ว่าจะโทษลูกหนี้ได้หรือไม่	๖๐๑
ผลในกรณีที่โทษลูกหนี้ได้	๖๐๑
มาตรา ๒๑๘ ใช้ในกรณีต่างกับมาตรา ๒๑๕ อย่างไร	๖๐๑
พฤติการณ์ที่จะโทษลูกหนี้ได้	๖๐๑
ผลในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยไปทั้งหมด	๖๐๒
ผลในกรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยไปบางส่วน	๖๐๓
การพันวิสัยบางส่วนต้องถึงแก่ไร้ประโยชน์แก่เจ้าหนี้	
จึงจะใช้สิทธิตามมาตรา ๒๑๘ วรรค ๒ ได้	๖๐๓
มาตรา ๒๑๘ วรรค ๒ ใช้บังคับในกรณีต่างกับมาตรา ๒๑๖	๖๐๔
กรณีที่การชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยบางส่วนต้องเป็นเรื่อง	
ที่จะโทษลูกหนี้ได้เหมือนกัน	๖๐๕
แม้บทสำหรับกรณีที่โทษลูกหนี้ไม่ได้	๖๐๕
เหตุผลในมาตรา ๒๑๙	๖๐๕

พฤติการณ์ที่จะโทษลูกหนี้ไม่ได้	๖๐๖
การพ้นวิสัยต้องได้เกิดขึ้นภายหลังที่ได้ก่อหนี้	๖๐๖
ลูกหนี้ตกเป็นผู้ไม่สามารถจะชำระหนี้ได้	๖๐๗
ผลของมาตรา ๒๑๙	๖๐๗
ผลอย่างอื่นในเมื่อการชำระหนี้กลายเป็นพ้นวิสัยโดยจะโทษลูกหนี้ไม่ได้	๖๐๘

ตอน ๕ ความรับผิดชอบของลูกหนี้เพื่อคนที่ใช้ในการชำระหนี้ ๖๐๘-๖๑๓

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๖๐๙
ความจำเป็นที่ต้องมีมาตรา ๒๒๐	๖๐๙
ตัวแทนและผู้ที่ใช้ในการชำระหนี้	๖๑๐
เขตจำกัดของมาตรา ๒๒๐	๖๑๐
มาตรา ๒๒๐ ไม่ใช่เรื่องความรับผิดชอบของนายจ้าง หรือตัวการเพื่อละเมิดของลูกจ้างหรือตัวแทน	๖๑๐
กรณีเกี่ยวกับการที่จะต้องชำระหนี้เป็นส่วนตัว	๖๑๑
พฤติการณ์จะต้องโทษตัวแทนหรือผู้ที่ใช้ในการชำระหนี้ได้	๖๑๒
ขนาดที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบ	๖๑๒
อาจตกลงยกเว้นความรับผิดชอบตามมาตรา ๒๒๐ ได้	๖๑๒

บทที่ ๒ การบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง ๖๑๓-๖๓๑

เกี่ยวกับศัพท์ที่จะใช้	๖๑๓
ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๖๑๔
หลักการกับวิธีดำเนินการแยกบัญญัติไว้ต่างกันอย่างไร	๖๑๔
เกี่ยวกับวิธีดำเนินการเพื่อที่จะให้มีการชำระหนี้ในประมวลวิธีพิจารณา	๖๑๕
การบังคับชำระหนี้ไม่ใช่เป็นการบังคับเอาแก่ตัวตนของลูกหนี้	๖๑๖
หลักบังคับชำระหนี้เก่ากับใหม่	๖๑๗
ศาลไม่ควรมิคูลยพินิจในการสั่งบังคับชำระหนี้	๖๑๘
เหตุที่จะไม่มีการบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง	๖๑๙
(๑) สภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่องให้บังคับกันได้โดยเฉพาะเจาะจง	๖๑๙

หน้า

เหตุผลที่ไม่บังคับชำระหนี้ในเรื่องที่ลูกหนี้ต้องทำด้วยตนเอง	๖๑๙
(๒) บังคับชำระหนี้ที่กลายเป็นพันธียแล้วไม่ได้	๖๒๐
(๓) เจ้าหนี้ไม่ต้องการขอบังคับชำระหนี้	๖๒๑
แม้ไม่มีการบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง อาจมีการบังคับให้ใช้	
ค่าสินไหมทดแทนกันได้	๖๒๑
เงื่อนไขในการที่จะบังคับชำระหนี้ ลูกหนี้ต้องได้ละเลยไม่ชำระหนี้	๖๒๒
การละเลยไม่ชำระหนี้ในมาตรา ๒๑๓ มีความหมายอย่างไร	๖๒๓
เกี่ยวกับการบังคับให้ใช้เงินและส่งมอบทรัพย์สิน	๖๒๔
เกี่ยวกับการบังคับเมื่อวัตถุแห่งหนี้เป็นการกระทำ	๖๒๕
ผลแห่งการที่ให้คนอื่นทำแทนลูกหนี้	๖๒๖
เกี่ยวกับการบังคับเมื่อวัตถุแห่งหนี้เป็นการให้ทำนิติกรรม	๖๒๗
การบังคับในกรณีที่หนี้มีวัตถุเป็นกรรมสิทธิ์	๖๒๘
เกี่ยวกับการสั่งห้าม	๖๒๙
เรื่องบังคับให้งดเว้นไม่ใช้กรรมละเมิด	๖๓๐
การบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจงไม่ตัดสิทธิเรียกเอาค่าสินไหม	
ทดแทน	๖๓๐

บทที่ ๓	การบังคับชำระหนี้โดยค่าสินไหมทดแทน	๖๓๑-๖๖๔
	ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๖๓๑
	เงื่อนไขในการที่จะเรียกเอาค่าสินไหมทดแทน	๖๓๒
	(๑) ต้องมีการไม่ชำระหนี้	๖๓๒
	(๒) พฤติการณ์ต้องพอที่จะโทษลูกหนี้ได้	๖๓๒
	(๓) ต้องมีการเสียหาย	๖๓๓
	ความเสียหายเป็นข้อเท็จจริงที่ต้องพิสูจน์	๖๓๓
	(๔) ไม่มีสัญญาตัดสิทธิ	๖๓๕
	ตัวบทที่เกี่ยวข้องโดยตรง	๖๓๕

ตอน ๑ การทดแทนความเสียหาย	๖๓๖-๖๕๑
ค่าสินไหมทดแทนต้องเป็นเงิน	๖๓๖

วัตถุแห่งหนึ่งกับค่าสินไหมทดแทนการไม่ชำระหนี้ต่างกัน	๖๓๗
ผลแห่งความที่แตกต่างกัน	๖๓๗
สิทธิเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนเป็นพิเศษต่างหากจาก	
สิทธิขอบังคับชำระหนี้โดยเฉพาะเจาะจง	๖๓๘
ค่าสินไหมทดแทนต่างกับดอกเบี้ยและเบี้ยปรับ	๖๓๙
หลักในการกำหนดค่าสินไหมทดแทน	๖๔๐
ค่าสินไหมเรียกทดแทนได้ทั้งขาดทุนและไม่ได้กำไร	๖๔๑
ความเสียหายที่เกิดตามปกติกับที่เกิดแต่พฤติการณ์พิเศษ	๖๔๒
ตัวอย่างที่แตกต่างกัน	๖๔๒
จะคาดเห็นความเสียหายอันเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษได้อย่างไร	๖๔๔
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบท	๖๔๕
ความเสียหายเกิดแต่พฤติการณ์พิเศษต้องเป็นผลของ	
การไม่ชำระหนี้	๖๔๖
ความเสียหายใกล้ชิดเหตุ	๖๔๖
หลักกฎหมายอังกฤษ	๖๔๗
เทียบกับหลักตามประมวลแพ่งฯ ของไทย	๖๔๘
การกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดอยู่ในดุลยพินิจ	
ของศาลเพียงใดหรือไม่	๖๔๙
ศาลมีดุลยพินิจในการกำหนดค่าเสียหายฐานผิดสัญญาหรือไม่	๖๕๐
ตอน ๒ ความเสียหายเกิดแต่ผู้ต้องเสียหาย	๖๕๑-๖๕๕
ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๖๕๑
มาตรา ๒๒๓ เป็นเรื่องสำหรับผู้ต้องเสียหายจะได้น้อย	
มิใช่จะไม่ได้อะไรเสียเลย	๖๕๒
ผู้ต้องเสียหายจะต้องมีส่วนผิดด้วย	๖๕๒
ผู้ต้องเสียหายมีส่วนผิดโดยละเลยไม่บอกลูกหนี้	
หรือละเลยไม่บรรเทาความเสียหาย	๖๕๓
การละเลยไม่บอกให้รู้ถึงความเสียหายร้ายแรงผิดปกติ	๖๕๓
การละเลยไม่บำบัดป้องกันหรือบรรเทาความเสียหาย	๖๕๔

ความผิดของตัวแทนหรือผู้ที่เจ้าหน้าที่ใช้เท่ากับความผิดของ
เจ้าหน้าที่เอง

๖๕๕

ตอน ๓ ทรัพย์สินที่จะให้ชำระหนี้

๖๕๕-๖๖๔

ความมุ่งหมายของมาตรา ๒๑๔

๖๕๕

มาตรา ๒๑๔ เป็นแต่บทสารบัญญัติรับรองว่าทรัพย์สินของ
ลูกหนี้เป็นประกันการชำระหนี้

๖๕๖

ประกันตามมาตรา ๒๑๔ รวมทั้งทรัพย์สินอื่น นอกจากที่เป็น
วัตถุแห่งหนี้

๖๕๖

จะใช้สิทธิตามมาตรา ๒๑๔ เอาเองโดยพลการไม่ได้

๖๕๗

คำกล่าวหาที่ว่ามาตรา ๒๑๔ เป็นแต่หลักประกันเลื่อนลอย

๖๕๗

ทรัพย์สินของลูกหนี้ที่จะให้ชำระหนี้ได้

๖๕๘

การบังคับชำระหนี้เอาจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง

มีความหมายอย่างไร

๖๕๙

ข้อยกเว้นของมาตรา ๒๑๔

๖๖๐

(๑) ทรัพย์สินที่โอนหลุดจากของทรัพย์สินของลูกหนี้แล้ว

๖๖๐

(๒) ทรัพย์สินต้องห้ามมิให้ยึด

๖๖๐

(๓) กรณีที่เจ้าหน้าที่จะต้องรับชำระหนี้เพียงบางส่วน

ในคดีล้มละลาย

๖๖๑

(๔) กรณีที่ต้องมีการเฉลี่ยระหว่างเจ้าหน้าที่ในคดีธรรมดา

๖๖๑

เรื่องจำนองมีกฎหมายแก้ไขใหม่

๖๖๑

กฎหมายใหม่จะได้ผลดีแก่ลูกหนี้ตามความเป็นจริงหรือไม่

๖๖๒

กฎหมายใหม่ถูกหลักกฎหมายหรือไม่

๖๖๓

จะทำสัญญายกเว้นกฎหมายใหม่ในเรื่องจำนองได้หรือไม่

๖๖๔

ส่วนที่ ๒ การควบคุมกองทรัพย์สินของลูกหนี้

๖๖๔-๗๓๖

ความมุ่งหมายในการควบคุมกองทรัพย์สินของลูกหนี้

๖๖๔

บทที่ ๑ การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้

๖๖๕-๖๘๓

ความหมายและผลบังคับทั่วไป

๖๖๕

การใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ดีกว่าวิธีการในกฎหมายวิธีพิจารณาอย่างไร	๖๖๖
แนวการศึกษา	๖๖๗

ตอน ๑ ลักษณะของการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ ๖๖๗-๖๗๗

สิทธิตามมาตรา ๒๓๓ ไม่ใช่สิทธิเข้าควบคุมจัดการงานของลูกหนี้	๖๖๗
สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่เจ้าหนี้จะพึงใช้ได้	๖๖๘
การส่วนตัวของลูกหนี้ที่เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องไม่ได้	๖๖๙
เจ้าหนี้ใช้ได้แต่สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ จะใช้อำนาจของลูกหนี้ไม่ได้	๖๗๐
จะใช้สิทธิของผู้ใดที่ไม่ใช่ลูกหนี้โดยตรงไม่ได้	๖๗๐
เจ้าหนี้ที่จะพึงใช้สิทธิเรียกร้องได้	๖๗๑
จะได้เป็นเจ้าหนี้ก่อนหลังกันอย่างไรไม่สำคัญ	๖๗๒
เจ้าหนี้ใช้สิทธิได้ในนามของตนเอง	๖๗๓
การใช้สิทธิเรียกร้องได้เป็นประโยชน์แก่ใคร	๖๗๓
การใช้สิทธิต้องใช้โดยทางฟ้องร้องกันในศาล	๖๗๔
การใช้สิทธิของลูกหนี้ตามประมวลแพ่งฯ ต่างกับวิธีการในประมวลวิธีพิจารณาอย่างไร	๖๗๕
ข้อที่คล้ายคลึงกัน	๖๗๖
มาตรา ๒๓๓ มีประโยชน์อย่างไร	๖๗๖

ตอน ๒ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ ๖๗๗-๖๘๐

กฎเกณฑ์ในการใช้สิทธิ	๖๗๗
เหตุใดจึงจะใช้สิทธิได้ต่อเมื่อลูกหนี้ขัดขึ้นหรือเพิกเฉย	๖๗๗
เมื่อใดจึงจะถือว่าลูกหนี้ขัดขึ้นไม่ใช่สิทธิเรียกร้อง	๖๗๘
เมื่อใดจึงจะถือว่าลูกหนี้เพิกเฉยไม่ใช่สิทธิเรียกร้อง	๖๗๙
สิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๓๓ จะต้องถึงกำหนดเสียก่อนหรือไม่	๖๗๙
เจ้าหนี้ต้องเสียประโยชน์	๖๘๑
วิธีดำเนินการ ต้องฟ้องเป็นคดีในศาล	๖๘๒

หน้า

ต้องขอยกหมายเรียกลูกหนี้เข้ามาในคดีด้วย	๖๘๓
ถ้าไม่เรียกลูกหนี้เข้ามาในคดีจะมีผลอย่างไร	๖๘๔
ลูกหนี้ถูกเรียกเข้ามาในคดีในฐานะอย่างไร	๖๘๕
กรณีพิเศษเกี่ยวกับการใช้สิทธิเรียกร้องเอาเงิน	๖๘๕
เหตุใดจึงเรียกเอาเงินได้เต็มจำนวนโดยไม่ต้องคำนึงว่า	
เป็นหนี้กันอยู่มากน้อยเท่าใด	๖๘๖
เหตุใดถ้าเจ้าหนี้ได้รับชำระเงินเท่าจำนวนที่ค้างชำระแก่ตนแล้ว	
คดีของเจ้าหนี้จะต้องเสร็จไป	๖๘๗
ข้อต่อสู้ของคนที่สามต่อเจ้าหนี้	๖๘๘
ต้องเป็นข้อต่อสู้อันมีต่อลูกหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนฟ้องคดีใช้	
สิทธิเรียกร้อง	๖๘๘
ข้อต่อสู้เกิดขึ้นหลังฟ้องจะยกขึ้นต่อสู้ลูกหนี้ได้หรือไม่	๖๘๙

ตอน ๓ ผลแห่งการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ ๖๕๐-๖๕๓

เจ้าหนี้ใช้สิทธิของลูกหนี้ได้อะไรมาต้องตกเป็นของลูกหนี้	๖๙๐
กรณีพิเศษตามกฎหมายตรา ๒๓๕ เกี่ยวกับเงินที่เจ้าหนี้จะเอาได้	๖๙๑
มาตรา ๒๓๕ ใช้เฉพาะหนี้เงินค้ำชำระ	๖๙๒
ผลที่น่าสงสัยในมาตรา ๒๓๕	๖๙๓

บทที่ ๒ การเพิกถอนการฉ้อฉล ๖๕๓-๗๓๖

ความมุ่งหมาย	๖๙๓
ผลบังคับทั่วไป	๖๙๔
ข้อแตกต่างระหว่างการใช้สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้กับการขอเพิกถอน	
การฉ้อฉล	๖๙๕
(๑) แตกต่างกันโดยลักษณะ	๖๙๕
(๒) ต่างกันโดยวิธีดำเนินการ	๖๙๖
(๓) ต่างกันโดยผล	๖๙๖
หลักสมยอมตามกฎหมายไทยเดิม	๖๙๗
หลักสมยอมเวลานี้ควรแยกแตกต่างกันเพราะเหตุใด	๖๙๘

	หน้า
ข้อแตกต่างระหว่างการแสดงเจตนาลงกับการฉ้อฉล	๖๙๘
(๑) ต่างกันโดยลักษณะ	๖๙๘
(๒) ต่างกันโดยวิธีดำเนินการ	๖๙๙
(๓) ต่างกันโดยผล	๗๐๐
เหตุที่คำว่าสมยอมเพื่อฉ้อเจ้าหนี้ไม่ควรมีผลในประมวลแพ่งฯ	๗๐๑
การฉ้อฉลต่างกับกลฉ้อฉล	๗๐๒
กฎหมายอื่นที่คล้ายกัน	๗๐๒
แนวการศึกษา	๗๐๒

ตอน ๑ กฎเกณฑ์ในการใช้สิทธิขอเพิกถอนการฉ้อฉล ๗๐๓-๗๒๖

สาระสำคัญในมาตรา ๒๓๗	๗๐๓
แนวการศึกษา	๗๐๓

ข้อ ๑ เจ้าหนี้ที่จะขอเพิกถอน ๗๐๔-๗๐๘

สิทธิขอเพิกถอนการฉ้อฉลเป็นสิทธิของเจ้าหนี้ทุกคน	๗๐๔
ต้องได้เป็นเจ้าหนี้ก่อนการฉ้อฉล	๗๐๕
การฉ้อฉลเพื่อทำให้เจ้าหนี้ที่จะมีในภายหลังเสียเปรียบ	๗๐๕
เจ้าหนี้ที่จะขอเพิกถอนได้ไม่ต้องเป็นเจ้าหนี้ที่ลูกหนี้รู้ว่า	
จะเสียเปรียบ	๗๐๖
หนี้ของเจ้าหนี้ผู้ขอเพิกถอนต้องถึงกำหนดหรือไม่	๗๐๗
เจ้าหนี้จะขอเพิกถอนได้แต่การฉ้อฉลของลูกหนี้ตนเอง	
โดยตรง	๗๐๗

ข้อ ๒ ลักษณะของนิติกรรมที่เป็นการฉ้อฉล ๗๐๘-๗๑๕

ลูกหนี้ต้องได้ทำนิติกรรม	๗๐๘
นิติกรรมที่จะขอเพิกถอนได้	๗๐๙
นิติกรรมสละสิทธิ	๗๐๙
การสละมรดกที่อาจขอเพิกถอนได้	๗๑๐
จะต้องมีการเสียเปรียบตามความจริงหรือเพียงแต่ตาม	
ความรู้ของลูกหนี้	๗๑๑
อย่างไรเป็นทางให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ	๗๑๒

หน้า

ต้องเป็นเรื่องที่ลูกหนี้ทำตัวให้จมนลง	๗๑๓
นิติกรรมที่ก่อหนี้ขึ้นอีกเป็นการฉ้อฉลหรือไม่	๗๑๔
ลูกหนี้เลือกชำระหนี้แก่เจ้าหนี้บางคนไปทำให้เจ้าหนี้คนอื่นเสียหายจะขอเพิกถอนได้หรือไม่	๗๑๕
หลักวินิจฉัยของศาลไทย	๗๑๕
เกี่ยวกับเรื่องที่ลูกหนี้ผิดสัญญากับคนหนึ่งเอาทรัพย์สินไปโอนให้อีกคนหนึ่ง	๗๑๖
เจ้าหนี้จะขอเพิกถอนการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ไม่ได้	๗๑๗
การพิสูจน์ความรู้ของลูกหนี้ว่าจะทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบ	๗๑๗
การฉ้อฉลไม่ต้องถึงแก่เป็นการทุจริตคิดโกงเจ้าหนี้	๗๑๘
เพียงแต่โอนทรัพย์สินไปเรียกเอาค่าตอบแทนไม่สมควร	๗๑๙
ไม่เป็นการฉ้อฉล	๗๑๙
ข้อ ๓ กรณีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีได้ทำให้โดยเสนาหา	๗๑๙-๗๒๖
การที่ผู้ก่อนิติกรรมกับลูกหนี้ไม่รู้ถึงทางเสียเปรียบของเจ้าหนี้ไม่หมายความว่าละไม่เป็นการฉ้อฉล	๗๑๙
ความต่างกันระหว่างกรณีที่ทำให้โดยเสนาหา กับที่มีได้ทำให้โดยเสนาหา	๗๒๐
เหตุผลที่ยกเว้นให้สำหรับกรณีที่มีได้ทำให้โดยเสนาหา	๗๒๑
อย่างไรไม่เป็นการทำให้โดยเสนาหา	๗๒๑
ผู้ได้ลาภนอกจะต้องได้รู้ถึงการฉ้อฉลเมื่อใด	๗๒๒
การพิสูจน์ความรู้ของผู้ได้ลาภนอก	๗๒๓
ใครเป็นผู้ได้ลาภนอก	๗๒๔
อย่างไรเป็นนิติกรรมที่ไม่มีวัตถุประสงค์เป็นสิทธิในทรัพย์สิน	๗๒๔
ต่างกับการส่วนตัวในมาตรา ๒๓๓ อย่างไร	๗๒๕
จะต้องอ่านมาตรา ๒๓๗ วรรค ๒ โดยข้อจำกัดอย่างไร	๗๒๕

ตอน ๒ วิธีดำเนินการขอเพิกถอนการฉ้อฉล	๗๒๖-๗๒๙
ต้องฟ้องขอเพิกถอนหรือไม่	๗๒๖
ปฏิบัติการของศาล	๗๒๖

หน้า

จะฟ้องใครเป็นจำเลยในคดีขอเพิกถอน

๗๒๘

อายุความฟ้องขอเพิกถอน

๗๒๙

ตอน ๓ ผลแห่งการเพิกถอนการฉ้อฉล

๗๒๕-๗๓๖

แนวการศึกษา

๗๒๕

(๑) ผลระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้

๗๒๕

(๒) ผลต่อบุคคลภายนอก

๗๒๕

จะฟ้องขอเพิกถอนต่อบุคคลภายนอกไม่ได้

๗๓๑

บุคคลภายนอกที่จะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๒๓๘

หมายความว่าใคร

๗๓๑

เหตุผลในมาตรา ๒๓๘

๗๓๒

ความต่างกันระหว่างฉบับภาษาไทยกับคำแปลภาษาอังกฤษ

๗๓๓

อย่างไรต้องใช้บังคับ

๗๓๓

เวลาที่ได้สิทธิถืออะไรเป็นเกณฑ์

๗๓๔

มาตรา ๒๓๘ หมายความว่าเฉพาะการได้สิทธิโดยนิติกรรม

๗๓๔

(๓) ผลในระหว่างเจ้าหนี้ด้วยกันเอง

๗๓๕

ผลแห่งการเพิกถอนได้เป็นประโยชน์แก่เจ้าหนี้หมดทุกคน

๗๓๕

(๔) ผลระหว่างลูกหนี้กับผู้ได้ฉ้อโกง

๗๓๖

หมวด ๔

ผลพิเศษในหนี้

ส่วนที่ ๑ รับช่วงสิทธิ ขวงทรัพย์

๗๓๗-๗๖๖

รับช่วงสิทธิตามกฎหมายไทยไม่ว่าวิธีการชำระหนี้ทำให้หนี้ระงับไป

๗๓๗

การรับช่วงสิทธิเป็นไปด้วยอำนาจแห่งกฎหมายเท่านั้น

๗๓๗

ขวงทรัพย์

๗๓๘

บทที่ ๑ รับช่วงสิทธิ

๗๓๕-๗๖๐

ตอน ๑ ลักษณะของการรับช่วงสิทธิ

๗๓๕-๗๔๑

เพียงแต่มีการใช้หนี้แทนกันเท่านั้น ไม่มีการรับช่วงสิทธิ

๗๓๙

หน้า

การให้เงินไปใช้หนี้ไม่ใช่กรณีรับช่วงสิทธิ	๗๓๙
กรณีที่เป็นกรรับช่วงสิทธิ	๗๔๐
ประโยชน์แห่งการรับช่วงสิทธิ	๗๔๐

ตอน ๒ กรณีรับช่วงสิทธิ

๗๔๑-๗๕๓

การรับช่วงสิทธิเกิดแต่อำนาจกฎหมาย ไม่ต้องได้รับความยินยอม จากเจ้าหนี้หรือลูกหนี้	๗๔๑
เหตุใดกรณีรับช่วงสิทธิจึงต้องจำกัดเคร่งครัดตามตัวบทกฎหมาย	๗๔๒
กรณีรับช่วงสิทธิ	๗๔๓
(๑) กรณีรับช่วงสิทธิตามมาตรา ๒๒๗	๗๔๓
รับช่วงสิทธิในการประกันวินาศภัย	๗๔๓
เกี่ยวกับการประกันชีวิต	๗๔๔
ผู้ที่ได้รับช่วงสิทธิต้องได้ใช้หนี้	๗๔๔
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบท	๗๔๕
(๒) กรณีรับช่วงสิทธิตามมาตรา ๒๒๙	๗๔๕
(ก) โดยที่เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิก่อนหลังกันใช้หนี้รับช่วงสิทธิระหว่าง กันเอง	๗๔๕
เจ้าหนี้ที่จะพึงรับช่วงสิทธิกันได้	๗๔๖
(ข) โดยที่ผู้ได้ไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ใช้หนี้รับช่วงสิทธิผู้รับจำนอง	๗๔๗
ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๒๒๙ (๒)	๗๔๘
(ค) โดยที่ผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่น หรือเพื่อผู้อื่นเข้าใช้หนี้ รับช่วงสิทธิ	๗๔๙
ผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่นกับที่มีความผูกพันเพื่อผู้อื่นต่างกัน อย่างไร	๗๔๙
(๓) กรณีรับช่วงสิทธิตามมาตรา ๒๓๐	๗๔๙
ใครเป็นผู้ต้องเสี่ยงภัยเสียสิทธิ	๗๕๐
ผู้ที่ต้องเสี่ยงภัยเสียสิทธิในทรัพย์	๗๕๐
ผู้ที่ต้องเสี่ยงภัยเสียสิทธิครองทรัพย์	๗๕๑
ข้อสังเกตเกี่ยวกับตัวบท	๗๕๒

ตอน ๓ ผลแห่งการรับช่วงสิทธิ

๗๕๓-๗๖๐

ผลทั่วไป

๗/๕๓

ข้อจำกัด

๗/๕๔

(๑) ใช้หนี้เท่าใดได้รับช่วงเท่านั้น

๗/๕๔

(๒) จะรับช่วงสิทธิให้เสียหายแก่เจ้าหนี้ไม่ได้

๗/๕๕

ผลที่จะยื่นต่อเจ้าหนี้ตามมาตรา ๒๒๗

๗/๕๕

ผลที่จะยื่นต่อเจ้าหนี้ตามมาตรา ๒๒๙

๗/๕๖

ผลที่จะยื่นต่อเจ้าหนี้ตามมาตรา ๒๓๐

๗/๕๖

ข้อโต้เถียงที่อาจมีได้

๗/๕๗

ข้อโต้เถียงต่อไป

๗/๕๘

(๓) ใช้หนี้รายไหนได้รับช่วงเฉพาะรายนั้น

๗/๕๙

(๔) ถ้าหลายคนเข้าใช้หนี้รายเดียวกันทุกคนมีสิทธิเสมอกัน

๗/๕๙

(๕) กรณีที่จะต้องแบ่งความรับผิดชอบในระหว่างผู้ที่มีความรับผิดชอบร่วมกัน

๗/๕๙

(๖) การรับช่วงสิทธิเป็นผลให้ใช้ได้แต่สิทธิของเจ้าหนี้

๗/๕๙

จะเอาสิทธิอื่นพ่วงท้ายมาใช้ไม่ได้

๗/๕๙

บทที่ ๒ ช่วงทรัพย์

๗๖๐-๗๖๖

ความหมายและผลบังคับทั่วไป

๗/๖๐

กรณีช่วงทรัพย์

๗/๖๑

(๑) กรณีช่วงทรัพย์ ตามมาตรา ๒๒๘

๗/๖๑

วิธีการที่เจ้าหนี้จะใช้สิทธิในกรณีช่วงทรัพย์

๗/๖๑

ถ้าเจ้าหนี้ได้ค่าสินไหมทดแทนจากลูกหนี้ต้องหักราคาของแทนที่ได้จากการช่วงทรัพย์

๗/๖๒

(๒) กรณีช่วงทรัพย์ตามมาตรา ๒๓๑

๗/๖๓

เหตุใดจึงให้มีการช่วงทรัพย์ในกรณีที่มีประกันภัย

๗/๖๓

หน้าที่ของผู้รับประกันภัยในกรณีที่ประกันภัยอสังหาริมทรัพย์

๗/๖๔

หน้าที่ของผู้รับประกันภัยในกรณีที่ประกันภัยสังหาริมทรัพย์	๓๖๕
กรณีที่ได้ของใหม่มาแทนที่ทรัพย์สินซึ่งต้องวินาศภัย	๓๖๕
กรณีบังคับเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องอนุโลมบังคับอย่างเดียวกับ	
ประกันภัย	๓๖๕
ปฏิบัติการในกรณีที่หนี้ยังไม่ถึงกำหนด	๓๖๕

ส่วนที่ ๒ สิทธิยึดหน่วง ๓๖๖-๓๘๕

บทที่ ๑ ลักษณะของสิทธิยึดหน่วง ๓๖๖-๓๗๘

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๓๖๖
สิทธิยึดหน่วงไม่ต้องเกิดแต่อำนาจแห่งบทบัญญัติพิเศษ	๓๖๖
สิทธิยึดหน่วงโดยสัญญาได้หรือไม่	๓๖๗
สัญญาให้ยึดโฉนดไว้ใน การกู้เงินทำให้เกิดสิทธิยึดหน่วงหรือไม่	๓๖๘
เทียบเคียงกับผลแห่งสัญญาตรงตอบแทน	๓๖๙
สิทธิยึดหน่วงต่างกับจำนอง	๓๖๙
สิทธิยึดหน่วงต่างกับจำนำจำนอง	๓๗๐
สาระสำคัญของมาตรา ๒๔๑	๓๗๑
(๑) ต้องมีการครองทรัพย์สิน	๓๗๑
(๒) ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้อื่น	๓๗๒
ทรัพย์สินที่จะใช้สิทธิยึดหน่วงได้	๓๗๒
(๓) ต้องมีหนี้เป็นต้นเหตุเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะใช้สิทธิยึดหน่วง	๓๗๓
ข้อจำกัด	๓๗๔
(๑) หนี้ต้องถึงกำหนด	๓๗๔
กรณีที่อาจใช้สิทธิยึดหน่วงได้ก่อนหนี้ถึงกำหนด	๓๗๕
(๒) การครอบครองต้องเริ่มแต่การอันชอบด้วยกฎหมาย	๓๗๕
(๓) ข้อจำกัดตามมาตรา ๒๔๒	๓๗๖
ลักษณะที่เจ้าหนี้รับภาระอันไม่สมกับที่จะมีสิทธิยึดหน่วงได้	๓๗๖
ลักษณะที่ลูกหนี้สั่งไว้อันไม่สมกับที่จะมีสิทธิยึดหน่วงได้	๓๗๗

กรณีที่จะใช้สิทธิยึดหน่วงได้แม้จะไม่สมกับลักษณะที่เจ้าหนี้รับภาระ

หรือไม่สมกับคำสั่งของลูกหนี้

๗๗๗

ถ้าจะขัดกับความสงบก็ใช้สิทธิยึดหน่วงไม่ได้

๗๗๘

บทที่ ๒ ผลของสิทธิยึดหน่วง

๗๗๘-๗๘๒

ผลทั่วไป

๗๗๘

สิทธิของผู้ยึดหน่วง

๗๗๘

(๑) ยึดไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้

๗๗๘

(๒) ยึดไว้ได้จนกว่าจะได้รับชำระหนี้สิ้นเชิง

๗๗๙

(๓) สิทธิเก็บดอกผลใช้หนี้ได้ก่อนเจ้าหนี้อื่น

๗๘๐

(๔) สิทธิใช้สอย

๗๘๐

(๕) สิทธิเรียกเอาค่าใช้จ่ายที่จำเป็น

๗๘๑

(๖) การใช้สิทธิยึดหน่วงไม่มีอายุความ

๗๘๑

หน้าที่ของผู้ยึดหน่วงต้องดูแลรักษา

๗๘๑

หน้าที่ต้องไม่เอาทรัพย์สินออกใช้ในการที่ไม่จำเป็น

๗๘๒

บทที่ ๓ ความระงับแห่งสิทธิยึดหน่วง

๗๘๓-๗๘๕

ความระงับแห่งสิทธิยึดหน่วง

๗๘๓

(๑) โดยฝ่าฝืนหน้าที่

๗๘๓

(๒) โดยเขาหาประกันให้

๗๘๓

(๓) โดยการครองทรัพย์สินสูญสิ้นไป

๗๘๔

การระงับโดยเหตุอื่น

๗๘๔

ส่วนที่ ๓ บุริมสิทธิ

๗๘๕-๘๓๓

บทที่ ๑ ลักษณะของบุริมสิทธิ

๗๘๕-๘๐๓

ข้อความทั่วไป

๗๘๕

หนี้ประธาน หนี้อุปกรณ์

๗๘๕

ความแตกต่างระหว่างอุปกรณ์แห่งหนี้

๗๘๗

นโยบาย

๗๙๐

ประโยชน์	๗๙๐
ลักษณะของบุริมสิทธิ	๗๙๑
(๑) ต้องเกิดแต่อำนาจตัวบทกฎหมาย	๗๙๒
บุริมสิทธิที่ได้ก่อตั้งขึ้นใหม่นอกบรรพ ๒	๗๙๒
บุคคลจะก่อตั้งบุริมสิทธิเอาเองโดยลำพังไม่ได้	๗๙๒
เกี่ยวกับการโอนบุริมสิทธิ	๗๙๓
บทกฎหมายก่อตั้งบุริมสิทธิต้องแปลโดยเคร่งครัด	๗๙๓
(๒) บุริมสิทธิกำหนดเอาตามคุณภาพของหนี้	๗๙๔
คุณภาพแห่งหนี้ที่จะมีบุริมสิทธิ	๗๙๔
(๓) บุริมสิทธิเป็นสิทธิแบ่งแยกไม่ได้	๗๙๕
ทรัพย์สินที่จะตกอยู่ใต้บังคับบุริมสิทธิ	๗๙๖
บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินของบุคคลภายนอก	๗๙๗
บุริมสิทธิใช้ได้ก่อนเจ้าหนี้อื่นทั้งหมด	๗๙๘
ความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิ	๗๙๘
บุริมสิทธิเป็นสิทธิชนิดใด	๗๙๙
ลักษณะของทรัพย์สิน	๘๐๐
บุริมสิทธิเป็นทรัพย์สิน	๘๐๐
ข้อสำคัญที่ทำให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สิน	๘๐๑
หลักความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิเหนือสังหาริมทรัพย์	๘๐๒
หลักความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิเหนือสังหาริมทรัพย์	๘๐๓
ผลแห่งการที่ไม่จดทะเบียนบุริมสิทธิเหนือสังหาริมทรัพย์	๘๐๔
เจ้าหนี้บุริมสิทธิต้องเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาด้วยหรือไม่	๘๐๕
เจ้าหนี้อื่นจะยึดทรัพย์สินในบังคับบุริมสิทธิได้หรือไม่	๘๐๖

บทที่ ๒

บุริมสิทธิสามัญ

๘๐๗-๘๑๓

ผลทั่วไป

๘๐๗

ประโยชน์ร่วมกันเป็นมูลให้ได้บุริมสิทธิ

๘๐๗

บุริมสิทธิโดยคุณภาพเกี่ยวกับศีลธรรมและความสงบ

๘๐๗

บุริมสิทธิโดยมูลภาษีอากร

๘๐๘

หน้า

จำแนกบุริมสิทธิสามัญ	๘๐๙
(๑) บุริมสิทธิในมูลค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน	๘๐๙
อย่างไรเป็นประโยชน์ร่วมกัน	๘๐๙
ไม่จำเป็นต้องตั้งใจจะให้ได้ประโยชน์ร่วมกัน	๘๑๐
บุริมสิทธิใช้ยันได้เฉพาะเจ้าหนี้ที่ได้รับประโยชน์	๘๑๐
(๒) บุริมสิทธิในมูลค่าปลงศพลูกหนี้	๘๑๐
อย่างไรเป็นค่าปลงศพ	๘๑๑
ข้อสังเกตบางอย่าง	๘๑๑
ปัญหาเกี่ยวกับการกู้เงินไปทำศพ	๘๑๒
(๓) บุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากร	๘๑๒
จำกัดจำนวนค่าภาษีอากรที่เป็นหนี้บุริมสิทธิ	๘๑๓
(๔) บุริมสิทธิในมูลค่าจ้างเสมียนคนใช้คนงาน	๘๑๓
จำกัดจำนวนที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๑๔
จำกัดเวลาที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๑๔
(๕) บุริมสิทธิในมูลค่าเครื่องอุปโภคบริโภค	๘๑๔
อย่างไรเป็นของจำเป็นเพื่อทรงชีพ	๘๑๕
จำกัดเวลาที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๑๖
จำกัดบุคคลที่จะพึงได้ประโยชน์จากเครื่องอุปโภคบริโภค	๘๑๗

บทที่ ๓ บุริมสิทธิพิเศษเหนือสิ่งหาหมทรัพย์	๘๑๗-๘๓๓
เป็นบุริมสิทธิเหนือสิ่งหาหมทรัพย์เฉพาะสิ่ง	๘๑๗
บุริมสิทธิโดยมูลค่าช่วยความเจริญของบ้านเมือง	๘๑๘
บุริมสิทธิโดยมูลค่าทำประโยชน์แก่เจ้าหนี้อื่น	๘๑๘
จำแนกบุริมสิทธิ	๘๑๘
(๑) บุริมสิทธิในมูลค่าเช่าสิ่งหาหมทรัพย์	๘๑๘
จำกัดจำนวนที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๑๙
หนี้เกี่ยวกับการเช่านอกจากค่าเช่าก็ได้บุริมสิทธิด้วย	๘๒๐
จำกัดสิ่งหาหมทรัพย์ได้บังคับบุริมสิทธิ	๘๒๑
เครื่องใช้ประกอบการกสิกรรม อุตสาหกรรมและดอกผล	๘๒๒

ดอกผล	๘๒๓
สังหาริมทรัพย์ของผู้เช่าช่วงและผู้รับโอนลัทธิในการเช่า	๘๒๓
ผู้ทรงบุริมสิทธิต้องบังคับเอาแก่ประกันก่อน	๘๒๔
บุริมสิทธิของผู้ให้เช่าบังคับได้อย่างจำนำ	๘๒๔
สัญญาเช่าไม่มีหลักฐานฟ้องร้อง จะยังมีบุริมสิทธิหรือไม่	๘๒๕
สังหาริมทรัพย์ของบุคคลภายนอกอยู่ใต้บังคับบุริมสิทธิของผู้ให้เช่าด้วย	๘๒๖
ที่จะบังคับเอาแก่สังหาริมทรัพย์ของบุคคลภายนอกได้ต้องไม่รู้ว่าเป็น ของเขา	๘๒๖
สิทธิแสวงคืนครองทรัพย์	๘๒๗
(๒) บุริมสิทธิในมูลพักอาศัยในโรงแรม โฮเต็ล	๘๒๘
จำกัดหน้าที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๒๘
ทรัพย์สินใต้บังคับบุริมสิทธิ	๘๒๙
ใช้บุริมสิทธิบังคับได้อย่างจำนำ	๘๓๐
(๓) บุริมสิทธิในมูลรับขน	๘๓๐
หน้าที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๓๐
ทรัพย์สินใต้บังคับบุริมสิทธิ	๘๓๐
บังคับบุริมสิทธิได้อย่างจำนำหรือไม่	๘๓๑
(๔) บุริมสิทธิในมูลรักษาสังหาริมทรัพย์	๘๓๑
หน้าที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๓๒
การรักษาสิทธิ	๘๓๒
สิทธิบังคับเอาแก่ทรัพย์สิน	๘๓๓
(๕) บุริมสิทธิในมูลซื้อขายสังหาริมทรัพย์	๘๓๓
สิทธิบังคับเอาแก่ทรัพย์สิน	๘๓๔
มูลหนี้เป็นอย่างอื่นที่อาจอนุโลมมีบุริมสิทธิได้ด้วย	๘๓๔
(๖) บุริมสิทธิในมูลค่าเมล็ดพันธุ์ ไม้พันธุ์หรือปุ๋ย	๘๓๔
(๗) บุริมสิทธิในมูลค่าแรงงานกลกรรมและอุตสาหกรรม	๘๓๕
อย่างไรเป็นกรรมและอุตสาหกรรม	๘๓๖
จำกัดค่าจ้างที่จะมีบุริมสิทธิ	๘๓๖

บทที่ ๔	บุริมสิทธิพิเศษเหนืออสังหาริมทรัพย์	๘๓๓-๘๔๑
	บุริมสิทธิมีอยู่เหนืออสังหาริมทรัพย์เฉพาะอย่าง	๘๓๓/
	เหตุที่ให้บุริมสิทธิ	๘๓๓/
	จำแนกบุริมสิทธิ	๘๓๓/
	(๑) บุริมสิทธิในมูลรักษาอสังหาริมทรัพย์	๘๓๔
	(๒) บุริมสิทธิในมูลจ้างทำของเป็นการงานในอสังหาริมทรัพย์	๘๓๔
	ผู้ที่จะได้บุริมสิทธิต้องเป็นผู้ได้ทำสัญญารับจ้างกันโดยตรง	๘๓๔
	การงานที่จะได้บุริมสิทธิ	๘๓๕
	บุริมสิทธิมีได้แต่ในราคาที่ทำให้เพิ่มขึ้นในปัจจุบัน	๘๔๐
	(๓) บุริมสิทธิในมูลซื้อขายอสังหาริมทรัพย์	๘๔๑
บทที่ ๕	ลำดับแห่งบุริมสิทธิ	๘๔๑-๘๕๑
	เหตุที่ต้องมีลำดับบุริมสิทธิ	๘๔๑
	หลักทั่วไป	๘๔๒
	ลำดับบุริมสิทธิ	๘๔๒
	(๑) บุริมสิทธิสามัญแย้งกับบุริมสิทธิพิเศษ	๘๔๒
	หนี้ในมูลค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ร่วมกัน แม้จะเป็นบุริมสิทธิสามัญก็	
	มาก่อน	๘๔๓
	(๒) บุริมสิทธิสามัญแย้งกัน	๘๔๓
	(๓) บุริมสิทธิพิเศษเหนืออสังหาริมทรัพย์แย้งกัน	๘๔๔
	(ก) บุริมสิทธิลำดับแรก	๘๔๔
	(ข) บุริมสิทธิในลำดับที่สอง	๘๔๕
	(ค) บุริมสิทธิในลำดับที่สาม	๘๔๕
	เงื่อนไขพิเศษซึ่งผู้อยู่ในลำดับก่อนต้องไม่รู้ถึงสิทธิของผู้อยู่ในลำดับหลัง	๘๔๖
	ผลบังคับของการที่รู้ถึงสิทธิของเขา	๘๔๗
	ระหว่างผู้อยู่ในลำดับหลัง ๆ กันเอง บังคับอย่างไร	๘๔๗
	เวลารู้ถึงสิทธิถืออะไรเป็นเกณฑ์	๘๔๘
	ผู้รักษาททรัพย์ไม่ต้องตั้งใจรักษาไว้เพื่อประโยชน์ของผู้ที่มีบุริมสิทธิก่อนตน	๘๔๙
	(๔) บุริมสิทธิพิเศษเหนืออสังหาริมทรัพย์แย้งกัน	๘๔๙

เกี่ยวกับกรณีขายอสังหาริมทรัพย์สืบทอดกันไป

๘๕๙

(๕) บุริมสิทธิที่อยู่ในลำดับเสมอกัน

๘๕๐

บทที่ ๖ ผลแห่งบุริมสิทธิ

๘๕๑-๘๖๓

ผลทั่วไป

๘๕๑

(๑) ผลเกี่ยวกับความบริบูรณ์

๘๕๑

บทบัญญัติเกี่ยวกับความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิ

๘๕๒

แม้บทเกี่ยวกับความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์

๘๕๒

บุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนได้ให้หลักอะไร

๘๕๒

หลักความบริบูรณ์อาศัยความครอบครอง

๘๕๓

ผลบังคับตามมาตรา ๒๘๑

๘๕๔

หลักพิเศษเกี่ยวกับมาตรา ๒๖๑, ๒๖๕, ๒๖๗

๘๕๔

ปัญหาเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่โอนกรรมสิทธิ์ให้เป็นของคนอื่นไปแล้ว

๘๕๕

การส่งมอบแก่บุคคลภายนอกไม่จำกัดเฉพาะส่งมอบโอนกรรมสิทธิ์

๘๕๖

ต้องเป็นการส่งมอบไปโดยสมัครใจ

๘๕๗

หลักสุจริตบังคับได้อย่างไร

๘๕๗

แม้บทเกี่ยวกับความบริบูรณ์ของบุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์

๘๕๗

หลักทั่วไป

๘๕๗

บุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่ยันเจ้านี้สามัญได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน

๘๕๘

บุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่ไม่จดทะเบียนใช้ยันคนภายนอก

๘๕๘

ผู้ลงทะเบียนสิทธิไว้ไม่ได้

๘๕๙

ผลแห่งการจดทะเบียนบุริมสิทธิในมูลรักษาสังหาริมทรัพย์

๘๖๐

ต้องลงทะเบียนไว้โดยพลันเมื่อทำเสร็จ

๘๖๐

ผลที่จะใช้บังคับระหว่างเจ้านี้บุริมสิทธิด้วยกันเอง

๘๖๑

ผลแห่งการจดทะเบียนบุริมสิทธิในมูลจ้างทำของเป็นการงานใน

๘๖๑

อสังหาริมทรัพย์

๘๖๑

บุริมสิทธิจะมีในจำนวนค่าจ้างหรือค่าที่การทำงานได้ทำให้อสังหาริมทรัพย์

๘๖๒

มีราคาเพิ่มขึ้น

๘๖๒

ถ้าจดทะเบียนประมาณราคาไว้น้อย แต่ราคาเพิ่มขึ้นจริงมากจะมีบุริมสิทธิ	
ตามราคาที่เพิ่มขึ้นจริงหรือไม่	๘๖๓
การกะประมาณราคาเพิ่มขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ	๘๖๔
ผลแห่งการลงทะเบียนบุริมสิทธิในมูลซื้อขายอสังหาริมทรัพย์	๘๖๔
ผลที่อนุโลมใช้ลักษณะจำนอง	๘๖๕
ลักษณะไหนในจำนองที่นำมาอนุโลมใช้กันได้	๘๖๕
(๒) ผลในทางบังคับเอาชำระหนี้	๘๖๖
การบังคับเกี่ยวกับบุริมสิทธิสามัญ	๘๖๖
เหตุผลที่ต้องวางลำดับในการบังคับ	๘๖๖
ต้องบังคับจากสังหาริมทรัพย์ก่อนอสังหาริมทรัพย์	๘๖๗
ต้องบังคับจากอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ตกเป็นหลักประกันพิเศษก่อน	๘๖๗
ผลร้ายที่ไม่ชวนขายขอรับชำระหนี้ตามลำดับ	๘๖๘
มาตรา ๒๘๓ วรรค ๓ ไม่ใช่บังคับ ถ้าแม่สอดเข้าแย้งขัดก็ยังไม่ได้อะไร	๘๖๘
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการสอดเข้าแย้งขัด	๘๖๙
กรณีที่ยกเว้นไม่ต้องบังคับตามลำดับที่วางไว้	๘๖๙
(๓) ผลที่จะใช้ยื่นต่อเจ้าหนี้ผู้มีหลักประกันพิเศษ	๘๗๑
บุริมสิทธิแย้งกับจำนำ	๘๗๑
บุริมสิทธิพิเศษเหนือสังหาริมทรัพย์ใช้ยันกับสิทธิจำนำ	๘๗๑
บุริมสิทธิสามัญเหนือสังหาริมทรัพย์ใช้ยันกับสิทธิจำนำ	๘๗๒
บุริมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์ใช้ยันกับสิทธิจำนอง	๘๗๓
ส่วนที่ ๔ ลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน	๘๗๓-๘๐๕
บทบัญญัติว่าด้วยลูกหนี้กับเจ้าหนี้หลายคนเกี่ยวกับเรื่องอะไร	๘๗๓
ต่างกับกรณีที่กำหนดการอันจะพึงทำเพื่อชำระหนี้จะต้องเลือกเอา	
จากการหลายอย่าง	๘๗๔
ลักษณะลูกหนี้เจ้าหนี้หลายคนหมายถึงความผูกพันในหนี้ันเดียวกัน	๘๗๕
ประโยชน์ที่จะเกิดมีลูกหนี้เจ้าหนี้หลายคน	๘๗๕

บทที่ ๑ หนี้แบ่งชำระได้

๘๗๖-๘๘๐

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๘๗๖
เหตุผลของหลักในมาตรา ๒๙๐	๘๗๖
มาตรา ๒๙๐ กับ ๒๙๗ ไม่ขัดกัน	๘๗๗
อย่างไรเป็นหนี้ที่แบ่งกันชำระได้	๘๗๘
มาตรา ๒๙๐ ใช้เฉพาะในกรณีอันเป็นที่สงสัย	๘๗๘
ผลบังคับในเรื่องหนี้ที่จะต้องปฏิบัติตอบแทนกัน	๘๗๙
มาตรา ๒๙๐ เป็นบทกำหนดลัทธิหน้าที่ในระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้	๘๗๙
ผลดีและไม่ดีของมาตรา ๒๙๐	๘๘๐

บทที่ ๒ ลูกหนี้ร่วมกัน

๘๘๑-๘๙๓

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๘๘๑
ประโยชน์ในเรื่องลูกหนี้ร่วม	๘๘๑
หนี้อันเดียวอาจมีได้ทั้งลูกหนี้ร่วมกันและเจ้าหนี้ร่วมกัน	๘๘๒
แนวการศึกษา	๘๘๒
(๑) ลูกหนี้ร่วมเกิดขึ้นได้อย่างไร	๘๘๓
ลูกหนี้ร่วมเกิดแต่สัญญา	๘๘๓
ลูกหนี้ร่วมเกิดแต่พินัยกรรม	๘๘๔
ลูกหนี้ร่วมเกิดจากตัวบทกฎหมาย	๘๘๔
(๒) ความรับผิดชอบของลูกหนี้ร่วมต่อเจ้าหนี้	๘๘๔
ผลแห่งความรับผิด	๘๘๕
(ก) เกี่ยวด้วยมูลที่เกิดความสมบูรณ์ของหนี้	๘๘๕
(ข) เกี่ยวด้วยการชำระหนี้	๘๘๖
(ค) เกี่ยวด้วยความระงับของหนี้	๘๘๗
การชำระหนี้ของลูกหนี้ร่วมกันต้องเป็นไปตามหลักในทางแพ่ง	๘๘๗
กรณีที่ลูกหนี้ร่วมทำให้หนี้ระงับไปโดยประการอื่น	๘๘๘
เกี่ยวกับการที่เจ้าหนี้ปลดหนี้ให้แก่ลูกหนี้ร่วม	๘๘๙
ข้อตกลงมิให้ลูกหนี้ร่วมคนอื่นได้รับประโยชน์แต่การปลดหนี้จะต้องทำ	
กับใคร	๘๙๐

หน้า

ลูกหนี้ได้ประโยชน์ด้วยกันในการที่เจ้าหนี้ผิดนัด	๘๙๑
ผลแห่งการแปลงหนี้ใหม่หรือหนี้ที่เกื่อนกลืนกันจะกระทบกระทั่งถึง	
ความผูกพันของลูกหนี้ร่วมหรือไม่	๘๙๑
การส่วนตัวลูกหนี้ร่วม	๘๙๒
การส่วนตัวอย่างอื่นนอกจากที่มาตรา ๒๙๕ ระบุไว้	๘๙๒
กรณีที่มีการส่วนตัวจะขัดกับสภาพแห่งหนี้	๘๙๓
การส่วนตัวลูกหนี้ร่วมตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๙๕ วรรค ๒	๘๙๓
(๓) ความรับผิดชอบในระหว่างลูกหนี้ร่วมกันเอง	๘๙๔
ในส่วนที่เจ้าหนี้ได้ปลดหนี้ให้จะบังคับอย่างไร	๘๙๖
ผลอย่างอื่นของการใช้สิทธิไล่เบี้ย	๘๙๗

บทที่ ๓ เจ้าหนี้ร่วมกัน

๘๙๘-๙๐๕

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๘๙๘
ประโยชน์ของการเป็นเจ้าหนี้ร่วม	๘๙๘
เทียบกับลักษณะลูกหนี้ร่วม	๘๙๙
แนวการศึกษา	๘๙๙
(๑) เจ้าหนี้ร่วมเกิดขึ้นอย่างไร	๘๙๙
เจ้าหนี้ร่วมเกิดแต่นิติกรรมสัญญา	๙๐๐
เจ้าหนี้ร่วมเกิดแต่อำนาจกฎหมาย	๙๐๐
(๒) สิทธิของเจ้าหนี้ร่วมที่จะเรียกร้องเอาจากลูกหนี้	๙๐๐
เหตุในลักษณะคดีและเหตุส่วนตัวเหมือนกับในเรื่องลูกหนี้ร่วมหรือไม่	๙๐๑
ผลแห่งการที่เจ้าหนี้ร่วมคนหนึ่งผิดนัด	๙๐๒
ผลแห่งการที่หนี้เกิดเกื่อนกลืนกัน	๙๐๒
ผลที่ใช้มาตรา ๒๙๒ บังคับโดยอนุโลม	๙๐๓
ผลที่ใช้มาตรา ๒๙๓ บังคับโดยอนุโลม	๙๐๔
ผลที่ใช้มาตรา ๒๙๕ บังคับโดยอนุโลม	๙๐๔
(๓) การแบ่งส่วนในระหว่างเจ้าหนี้ร่วมกันเอง	๙๐๕

บทที่ ๔ หนี้แบ่งชำระมิได้

๕๐๕-๕๐๖

หนี้แบ่งชำระมิได้หมายความว่าถึงแบ่งชำระแบ่งเรียกให้ชำระกันไม่ได้

ในระหว่างลูกหนี้เจ้าหนี้หลายคน	๕๐๕
ต่างกับเรื่องลูกหนี้เจ้าหนี้ร่วม	๕๐๖
ผลแห่งการที่เป็นลูกหนี้ด้วยกันในหนี้ที่แบ่งชำระมิได้	๕๐๗
ผลแห่งการที่เป็นเจ้าหนี้ด้วยกันในหนี้ที่แบ่งชำระมิได้	๕๐๗
การชำระหนี้และการเรียกร้องให้ชำระหนี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์	
ของเจ้าหนี้ด้วยกันทั้งหมด	๕๐๘
เกี่ยวกับการวางทรัพย์เพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้ด้วยกัน	๕๐๘
ข้อความจริงอย่างอื่นต้องเป็นไปเพื่อคุณหรือโทษแก่เจ้าหนี้เฉพาะตัว	๕๐๙

ส่วนที่ ๕ โอนสิทธิเรียกร้อง

๕๐๕-๕๕๖

บทที่ ๑ ลักษณะทั่วไป

๕๐๕-๕๑๘

ความคิดในโบราณสมัย	๕๐๙
ความคิดในสมัยปัจจุบัน	๕๑๐
สิทธิเรียกร้องเป็นทรัพย์สินจึงโอนกันได้	๕๑๐
จะโอนกันเพื่อประโยชน์อย่างไรได้บ้าง	๕๑๑
โอนสิทธิต่างกับโอนทรัพย์อย่างไร	๕๑๒
ปัญหาเกี่ยวกับการรอนสิทธิการเพิกถอนคืนเพราะเหตุเนรคุณ	๕๑๒
โอนหน้าที่กันไม่ได้	๕๑๓
ข้อสงสัยเกี่ยวกับถ้อยคำ	๕๑๔
ลักษณะโอนสิทธิเรียกร้องหมายถึงการโอนโดยนิติกรรม	
มีผลในระหว่างชีวิต	๕๑๔
ลักษณะของสิทธิเรียกร้องที่จะโอนกันได้	๕๑๕
เกี่ยวกับการโอนสิทธิในหนี้ต่างตอบแทน	๕๑๖
สิทธิเรียกร้องที่โอนไม่ได้	๕๑๖
(๑) สิทธิที่โอนไม่ได้โดยสภาพ	๕๑๖
(๒) มีเจตนาห้ามโอนไว้	๕๑๗

(๓) สิทธิที่ยึดไม่ได้โอนไม่ได้	๙๑๘
ลักษณะโอนสิทธิตามกฎหมายอื่น	๙๑๘

บทที่ ๒ แบบแห่งการโอน

หนี้ใช้เฉพาะตัวเจ้าหนี้กับหนี้ที่ใช้ตามคำสั่งต่างกัน	๙๑๘
(๑) ต่างกันโดยลักษณะ	๙๑๙
(๒) ต่างกันโดยแบบ	๙๑๙
(๓) ต่างกันโดยผล	๙๒๐
แนวการศึกษา	๙๒๐

ตอน ๑ การโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้อันพึงต้องชำระ

โดยเฉพาะเจาะจง

แบบในการโอน	๙๒๑
แบบบังคับระหว่างเจ้าหนี้กับผู้รับโอนและเกี่ยวข้องกับลูกหนี้ใน	
การบอกกล่าวหรือให้ความยินยอม	๙๒๑
การโอนระหว่างเจ้าหนี้กับผู้รับโอน	๙๒๑
การโอนที่จะใช้ยื่นลูกหนี้และบุคคลภายนอกได้	๙๒๒
เกี่ยวข้องกับหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้	๙๒๓
ผู้ที่จะบอกกล่าว	๙๒๓
ผู้ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องบอกกล่าวไม่ได้	๙๒๓
เหตุผลในทางที่ว่าผู้รับโอนบอกกล่าวไม่ได้	๙๒๔
เหตุผลในทางที่ว่าผู้รับโอนบอกกล่าวได้	๙๒๔
ควรจะฟังเหตุผลในทางไหน	๙๒๕
เกี่ยวกับการที่ลูกหนี้ยินยอมในการโอน	๙๒๕
การที่ยกขึ้นอ้างยื่นลูกหนี้ไม่ได้มีผลอย่างไร	๙๒๖
ผลร้ายของการไม่บอกกล่าว หรือที่ไม่มีการยินยอม	๙๒๗
(๑) ผลตามมาตรา ๓๐๖	๙๒๗
กรณีที่จะยื่นคนภายนอกไม่ได้	๙๒๘
(๒) ก่อนบอกกล่าวหรือยินยอมลูกหนี้อาจชำระหนี้แก่ผู้โอน	
ได้หลุดพ้นไป	๙๒๙

ถ้าลูกหนี้ได้รู้ถึงการโอนสิทธิ มาตรา ๓๐๖ วรรค ๒ ยังจะใช้บังคับหรือไม่

๙๓๐

(๓) ถ้ายังไม่มี การบอกกล่าวหรือยินยอมผู้รับโอนคนหลังอาจมีสิทธิดีกว่า

๙๓๑

ผลทั่วไปสำหรับเวลาภายหลังที่มีการบอกกล่าวหรือยินยอมแล้ว

๙๓๑

ผลเกี่ยวกับลูกหนี้ภายหลังที่ได้มีการบอกกล่าวหรือยินยอมแล้ว

๙๓๒

ผลเกี่ยวกับบุคคลภายนอกภายหลังที่ได้มีการบอกกล่าวหรือยินยอมแล้ว

๙๓๓

ผลในชั้นที่จะบังคับเอาจากลูกหนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

๙๓๓

ผู้รับโอนได้สิทธิดีกว่าผู้โอนหรือไม่

๙๓๔

ผลแห่งการที่ลูกหนี้ยินยอมในการโอนโดยไม่ผิดเงื่อนไข

๙๓๔

ผลบังคับของมาตรา ๓๐๘ วรรค ๑ ตอนต้น

๙๓๕

อย่างไรเป็นข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘

๙๓๕

การยึดเงื่อนไขจนข้อต่อสู้จะต้องทำตามแบบอย่างใดหรือไม่

๙๓๗

ข้อต่อสู้ที่เกิดภายหลังการยินยอม

๙๓๘

ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ผู้โอนหรือรับภาระต่อผู้โอนมีผลอย่างไร

๙๓๘

การอ้างข้อต่อสู้ในการนี้ที่ลูกหนี้เป็นแต่ได้รับคำบอกกล่าว

๙๓๙

ข้ออ้างขอหักกลบลบหนี้

๙๔๐

เหตุผลที่ยกเว้น

๙๔๐

ตอน ๒ การโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้อันพึงต้องชำระตามคำสั่ง

๙๔๑-๙๔๕

ตัวอย่างหนี้ที่พึงต้องชำระตามคำสั่ง

๙๔๑

มีแบบการโอนในระหว่างคู่กรณีหรือไม่

๙๔๒

แบบที่จะใช้หนี้ลูกหนี้และคนภายนอก

๙๔๒

การสลักหลัง

๙๔๓

ไม่ต้องการบอกกล่าวหรือยินยอม

๙๔๔

สิทธิที่จะสอบสวนก่อนชำระหนี้

๙๔๔

ข้อที่จะขอสอบสวนได้

๙๔๔

การสอบสวนเป็นสิทธิไม่ใช่หน้าที่

๙๔๕

	หน้า
เงื่อนไขในมาตรา ๓๑๐	๙๔๕
หลักในมาตรา ๓๑๑	๙๔๖
ผลแห่งการโอน	๙๔๗
ผลบังคับของมาตรา ๓๑๒	๙๔๘
ต้องรับโอนโดยสุจริต	๙๔๘
ผลบังคับของมาตรา ๓๑๓	๙๔๘

บทที่ ๓	ผลแห่งการโอน	๙๔๕-๙๕๖
	ประโยชน์ในการโอนสิทธิเรียกร้อง	๙๔๙
	ประโยชน์ทางฝ่ายเจ้าหนี้ผู้โอน	๙๔๙
	โอนสิทธิเป็นการค้าหากำไร	๙๕๐
	ประโยชน์ทางฝ่ายลูกหนี้	๙๕๐
	การโอนทำให้ผู้รับโอนได้สิทธิเรียกร้องและประกันของผู้โอน	๙๕๑
	โอนสิทธิบางส่วนได้หรือไม่	๙๕๑
	เหตุที่น่าคิดว่าโอนกันบางส่วนได้	๙๕๒
	เกี่ยวข้องกับประกันจะโอนตามไป	๙๕๒
	ไม่ต้องมีข้อตกลงให้ผู้โอนไป	๙๕๓
	บริมสิทธิโอนตามไปด้วย	๙๕๓
	สิทธิยึดเหนี่ยวจะโอนไปด้วยหรือไม่	๙๕๔
	ข้อแตกต่างระหว่างการรับช่วงสิทธิกับโอนสิทธิเรียกร้อง	๙๕๔
	(๑) ต่างกันโดยลักษณะ	๙๕๔
	(๒) ต่างกันโดยวิธีการ	๙๕๕
	(๓) ต่างกันโดยผล	๙๕๕

หมวด ๕
ความระงับแห่งหนี้

ความที่หนี้ไม่มีเกิดขึ้นกับความระงับแห่งหนี้ต่างกัน	๙๕๖
ความระงับของสิทธิในหนี้กับทรัพย์สินต่างกัน	๙๕๗

	หน้า
เหตุที่ทำให้หนี้ระงับ	๙๕๗
แบ่งประเภทเหตุระงับหนี้	๙๕๘
หนี้ระงับโดยเจ้าหนี้ได้รับความพอใจ	๙๕๘
หนี้ระงับโดยเจ้าหนี้ไม่ได้รับความพอใจ	๙๖๐
เพียงแต่มีการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้จะจัดว่าหนี้ระงับไม่ได้	๙๖๐
แนวการศึกษา	๙๖๑

ส่วนที่ ๑ การชำระหนี้

๙๖๑-๑๐๘๓

ความหมายของการชำระหนี้	๙๖๑
ความระงับอยู่ที่เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไว้ถูกต้องแล้ว	๙๖๒
ชำระหนี้แล้วหนี้ระงับไปทีเดียวหรืออย่างไร	๙๖๓
ตัวบทเกี่ยวกับการขอปฏิบัติชำระหนี้โดยชอบ	๙๖๔
ตัวบทเกี่ยวกับผลของการขอปฏิบัติชำระหนี้โดยชอบ	๙๖๕

บทที่ ๑ เงื่อนไขในการชำระหนี้

๙๖๕-๑๐๓๓

แนวการศึกษา	๙๖๕
-------------	-----

ตอน ๑ ผู้ชำระหนี้

๙๖๕-๙๘๐

ลูกหนี้เป็นผู้ชำระหนี้	๙๖๕
บุคคลภายนอกเป็นผู้ชำระหนี้	๙๖๖
เหตุที่บุคคลภายนอกชำระหนี้ได้	๙๖๖
ประโยชน์ที่ย่อมให้บุคคลภายนอกชำระหนี้ได้	๙๖๗
ใครเป็นบุคคลภายนอก	๙๖๘

บุคคลภายนอกชำระหนี้ต่างกับกรณีแปลงหนี้ใหม่โดยเปลี่ยนตัว

ลูกหนี้	๙๖๙
---------	-----

ผู้ใช้หนี้รับช่วงสิทธิเป็นบุคคลภายนอกตามมาตรา ๓๑๔ หรือไม่	๙๗๑
กรณีที่บุคคลภายนอกจะชำระหนี้ไม่ได้	๙๗๒

(๑) สภาพแห่งหนี้ไม่เปิดช่อง	๙๗๒
-----------------------------	-----

ข้อที่สภาพแห่งหนี้เปิดช่องบังคับเข้มงวดเพียงใด	๙๗๓
--	-----

(๒) ขัดต่อเจตนาที่เขาได้แสดงไว้	๙๗๔
---------------------------------	-----

หน้า

ข้อห้ามด้วยเจตนาใช้บังคับได้เพียงใด	๙๗๕
(๓) เป็นการขึ้นใจลูกหนี้	๙๗๖
ผู้มีส่วนได้เสียที่จะชำระหนี้ขึ้นใจลูกหนี้ได้	๙๗๗
กรณีที่ไม่มีส่วนได้เสีย	๙๗๘
อย่างไรเป็นการขึ้นใจลูกหนี้	๙๗๙
ผลแห่งการที่เข้าชำระหนี้โดยขึ้นใจลูกหนี้	๙๘๐

ตอน ๒ ผู้รับชำระหนี้

๙๘๐-๑๐๐๑

หลักทั่วไป	๙๘๐
ตัวบทเกี่ยวกับผู้มีสิทธิรับชำระหนี้	๙๘๑
ชำระหนี้แก่ผู้มีสิทธิกับผู้ไม่มีสิทธิรับชำระหนี้มีผลต่างกันอย่างไร	๙๘๒
หลักชำระหนี้ต้องทำโดยสุจริต	๙๘๒
ทางไล่เบี้ยของผู้ชำระหนี้	๙๘๓
พิจารณาตามตัวบท	๙๘๓
(๑) การชำระหนี้แก่ตัวเจ้าหนี้หรือผู้มีอำนาจรับชำระหนี้แทนเจ้าหนี้	๙๘๓
เจ้าหนี้ต้องมีความสามารถที่จะรับชำระหนี้ได้	๙๘๔
ใครเป็นผู้มีอำนาจรับชำระหนี้แทนเจ้าหนี้	๙๘๔
ผู้มีอำนาจโดยมีสัญญามอบหมาย	๙๘๕
ผู้มีอำนาจโดยตัวบทกฎหมาย	๙๘๖
กรณีที่เจ้าหนี้ให้สัตยาบัน	๙๘๖
(๒) การชำระหนี้แก่ผู้ครองตามปรากฏแห่งสิทธิ	๙๘๗
อย่างไรเป็นผู้ครองตามปรากฏแห่งสิทธิ	๙๘๘
ต้องชำระหนี้ให้ไปโดยสุจริต	๙๘๙
(๓) การชำระหนี้แก่ผู้ไม่มีสิทธิรับชำระหนี้	๙๙๐
มาตรา ๓๑๗ ใช้บังคับเป็นหลักทั่วไปหรือไม่	๙๙๑
ข้อยากในทางปฏิบัติ	๙๙๒
การที่ต้องพิสูจน์ว่าเจ้าหนี้ได้ลาภออกเป็นพิเศษเฉพาะมาตรา ๓๑๗ เท่านั้น	๙๙๒

(๔) การชำระหนี้แก่ผู้ถือใบเสร็จ	๔๔๓
ผู้ถือใบเสร็จไม่ใช่ผู้มีสิทธิ เป็นแต่กฎหมายให้ถือเอาได้ว่าเป็นผู้มีสิทธิรับชำระหนี้	๔๔๔
อย่างไรเป็นใบเสร็จ	๔๔๕
ปัญหาเกี่ยวกับใบเสร็จปลอม	๔๔๕
ต้องชำระหนี้โดยสุจริตไม่ประมาท	๔๔๖
(๕) การชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ของเจ้าหนี้	๔๔๖
มาตรา ๓๑๙ มีส่วนในทางวิธีบัญญัติอย่างไร	๔๔๗
ผลบังคับของมาตรา ๓๑๙	๔๔๘
มาตรา ๓๑๙ ใช้บังคับถึงกรณียึดหรืออายัดทรัพย์ก่อนคำพิพากษาหรือไม่	๔๔๘
ความรับผิดชอบของลูกหนี้คนที่สาม	๔๔๙
ลูกหนี้คนที่สามต้องชำระหนี้แก่ใคร	๑๐๐๐
สิทธิไล่เบี้ยของลูกหนี้คนที่สามต่อเจ้าหนี้ของตนเอง	๑๐๐๐
ตอน ๓ วัตถุประสงค์ในการชำระหนี้	๑๐๐๑-๑๐๒๓
หลักทั่วไป	๑๐๐๑
จะขอชำระหนี้บางส่วนไม่ได้	๑๐๐๒
จะขอชำระหนี้ผิดไปเป็นอื่นไม่ได้	๑๐๐๓
การที่เจ้าหนี้ฟ้องบังคับชำระหนี้อาจได้รับชำระหนี้ผิดกับวัตถุประสงค์แห่งหนี้	๑๐๐๔
กรณีที่เจ้าหนี้ยอมรับการชำระหนี้เป็นอย่างอื่น	๑๐๐๕
เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะต้องโอนทะเบียนจึงจะเป็นการชำระหนี้โดยสมบูรณ์	๑๐๐๖
การที่เอาของอื่นใช้หนี้แทนต่างกับแปลงหนี้ใหม่	๑๐๐๗
ข้อที่อาจสงสัยได้	๑๐๐๘
เกี่ยวกับการที่ลูกหนี้รับภาระใหม่เพื่อทำความพอใจแก่เจ้าหนี้	๑๐๐๙
เหตุใดจึงไม่สันนิษฐานให้เป็นคุณแก่ลูกหนี้	๑๐๑๐
ข้อสันนิษฐานใช้บังคับในกรณีอื่นไม่เป็นที่สงสัยไม่ได้	๑๐๑๐

หน้า

การชำระหนี้แทนด้วยตราสารเปลี่ยนมือได้	๑๐๑๑
ผลบังคับในทางปฏิบัติ	๑๐๑๒
เหตุใดการใช้หนี้ด้วยตราสารเปลี่ยนมือจึงไม่ถือว่าเป็นการชำระหนี้สำเร็จเด็ดขาดไปทันที	๑๐๑๒
จะบังคับให้เจ้าหนี้รับชำระหนี้ด้วยตราสารเปลี่ยนมือไม่ได้	๑๐๑๓
ความรับผิดชอบเพื่อการชำระดอกเบี้ยและการรอนสิทธิ	๑๐๑๔
เหตุใดจึงไม่ให้กลับไปผูกพันกันดังเดิมในกรณีชำระดอกเบี้ยหรือรอนสิทธิ	๑๐๑๕
ถ้าทรัพย์สินหรือสิทธิที่เอามาใช้หนี้ไม่ใช่ของเจ้าหนี้	
จะบังคับอย่างไร	๑๐๑๕
ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบเพื่อการชำระดอกเบี้ยและการรอนสิทธิ	๑๐๑๖
ลักษณะซื้อขายเอามาโอนโล่ให้ได้เพียงใด	๑๐๑๖
เกี่ยวกับสภาพของทรัพย์สินที่จะต้องนำมาส่งมอบชำระหนี้	๑๐๑๗
มาตรา ๓๒๓ ใช้จำกัดแต่ทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง	๑๐๑๗
ทรัพย์สินมีสภาพอย่างไรในเวลาที่ส่งมอบ ต้องส่งมอบให้กัน	
ในสภาพอย่างนั้น	๑๐๑๘
อย่างไรเป็นสภาพของทรัพย์สิน	๑๐๑๘
เวลาที่ส่งมอบเพราะเหตุสภาพของทรัพย์สิน	๑๐๑๘
หน้าที่ของลูกหนี้ต้องรักษาทรัพย์สินไว้จนกว่าจะได้ส่งมอบ	๑๐๒๐
ระดับแห่งความระวัง	๑๐๒๑
เกี่ยวกับการชำระหนี้ประธานและอุปกรณี	๑๐๒๒
ตอน ๔ สถานที่ชำระหนี้	๑๐๒๓-๑๐๓๓
เหตุใดจึงต้องมีกฎหมายกำหนดสถานที่ชำระหนี้	๑๐๒๓
การแสดงเจตนากำหนดสถานที่ชำระหนี้	๑๐๒๔
ผลบังคับแตกต่างแล้วแต่ว่าการชำระหนี้เป็นการส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งหรือไม่	๑๐๒๕
กรณีที่มีการชำระหนี้เป็นการส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง	๑๐๒๕
สถานที่ซึ่งทรัพย์สินได้อยู่ในเวลาเกิดหนี้	๑๐๒๖

เกี่ยวกับการที่ทรัพย์สินเป็นประเภทกลายเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง	๑๐๒๗
กรณีที่มีการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นนอกจากการส่งมอบทรัพย์สิน	
เฉพาะสิ่ง	๑๐๒๘
อย่างไรเป็นภูมิลำเนาปัจจุบันของเจ้าหนี้	๑๐๒๘

ตอน ๕ ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้	๑๐๒๙
หลักทั่วไป	๑๐๒๙
ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้	๑๐๓๐
กรณีที่บุคคลภายนอกชำระหนี้ การออกค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้	
จะบังคับกันอย่างไร	๑๐๓๑
ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเพราะเจ้าหนี้ย้ายภูมิลำเนา	๑๐๓๑
ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเพราะเจ้าหนี้กระทำการอย่างอื่น	๑๐๓๓

บทที่ ๒ ผลแห่งการชำระหนี้	๑๐๓๓-๑๐๘๓
ผลทั่วไป	๑๐๓๓

ตอน ๑ หลักฐานแห่งการชำระหนี้	๑๐๓๔-๑๐๔๗
ประโยชน์ของหลักฐานในการชำระหนี้	๑๐๓๔
ผู้มีสิทธิเรียกเอาหลักฐานและผู้มีหน้าที่ต้องทำหลักฐานให้	๑๐๓๕
มาตรา ๓๒๖ ไม่ใช่ข้อกำหนดเฉพาะหนี้ที่ต้องมีหนังสือเป็นหลักฐาน	๑๐๓๖
รูปของหลักฐานที่จะเรียกให้ทำได้	๑๐๓๗
เกี่ยวกับลักษณะของใบเสร็จ	๑๐๓๗
เกี่ยวกับการเวนคืนและขีดฆ่าเอกสาร	๑๐๓๘
กรณีที่เอกสารสูญหาย	๑๐๓๙
กรณีที่ไม่จำต้องเวนคืนหรือขีดฆ่าเอกสาร	๑๐๔๐
การที่ไม่ยอมทำหลักฐานให้มีผลอย่างไรหรือไม่	๑๐๔๑
หลักฐานเป็นแต่ช่วยพิสูจน์การชำระหนี้มิใช่เป็นการชำระหนี้	
โดยชอบในตัว	๑๐๔๑
มาตรา ๓๒๖ มิได้เป็นหลักว่าการชำระหนี้โดยชอบ	
จะต้องมีหลักฐาน	๑๐๔๒

ปัญหาเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินจะต้องมีหลักฐาน	๑๐๔๓
ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับหลักฐานที่ได้ไว้	๑๐๔๔
ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับใบเสร็จรับชำระหนี้เป็นระยะเวลา	๑๐๔๕
ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับใบเสร็จรับชำระต้นเงิน	๑๐๔๖
ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการเวนคืนเอกสาร	๑๐๔๗

ตอน ๒ การจัดสรรชำระหนี้

๑๐๔๘-๑๐๕๕

หลักทั่วไป	๑๐๔๘
กฎเกณฑ์ที่มาตรา ๓๒๘ จะใช้บังคับ	๑๐๔๘
การจัดสรรชำระหนี้ตามที่ผู้ชำระหนี้ระบุเลือก	๑๐๕๐
เกี่ยวกับการแสดงเจตนาระบุเลือกใช้หนี้	๑๐๕๑
ลำดับการใช้หนี้เมื่อไม่มีการแสดงเจตนาระบุไว้	๑๐๕๑
(๑) หนี้ถึงกำหนดได้ใช้ก่อน	๑๐๕๑
(๒) หนี้มีประกันน้อยที่สุดได้ใช้ก่อน	๑๐๕๒
(๓) หนี้ตกหนักที่สุดแก่ลูกหนี้ได้ใช้ก่อน	๑๐๕๓
(๔) หนี้เก่าที่สุดได้ใช้ก่อน	๑๐๕๔
(๕) หนี้เค่าเท่ากันต้องจัดใช้ตามส่วน	๑๐๕๔
การจัดสรรใช้หนี้อุปการณและประธาน	๑๐๕๔
เหตุผลของมาตรา ๓๒๙	๑๐๕๕

ตอน ๓ ผลของการขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบ

๑๐๕๖-๑๐๖๑

ความมุ่งหมายทั่วไป	๑๐๕๖
อย่างไรเป็นการขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบ	๑๐๕๖
การขอปฏิบัติการชำระหนี้โดยชอบได้ปลดเปลื้องไปจาก	
ความรับผิดชอบ แต่ยังไม่หลุดพ้นจากหนี้	๑๐๕๗
ความรับผิดชอบที่ได้หลุดพ้น	๑๐๕๘
เวลาที่จะได้ปลดเปลื้อง	๑๐๕๙
ปัญหาเกี่ยวกับการปลดเปลื้องในกรณีที่ชำระหนี้ล่าช้า	๑๐๕๙
มาตรา ๓๓๐ เป็นผลโดยเฉพาะของการขอปฏิบัติการชำระหนี้	
โดยชอบอย่างไร	๑๐๖๐

ตอน ๔ การวางทรัพย์

๑๐๖๑-๑๐๘๓

เหตุที่ต้องมีกฎหมายว่าด้วยการวางทรัพย์	๑๐๖๑
การวางทรัพย์เป็นประโยชน์อย่างไร	๑๐๖๒
ที่มาของเรื่องวางทรัพย์	๑๐๖๒
กฎเกณฑ์ในการที่จะวางทรัพย์ได้	๑๐๖๓
โดยที่เจ้าหน้บอกปิดไม่ยอมรับชำระหนี้	๑๐๖๔
โดยที่เจ้าหนี้ไม่สามารถจะรับชำระหนี้ได้	๑๐๖๔
โดยที่ไม่รู้ถึงสิทธิหรือตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอน	๑๐๖๕
วัตถุแห่งหนี้ที่จะวางทรัพย์ได้	๑๐๖๗
ทรัพย์ที่จะนำไปวางไว้ต้องเป็นวัตถุแห่งหนี้	๑๐๖๗
ผลแห่งการวางทรัพย์	๑๐๖๗
จะกำหนดเงื่อนไขเงื่อนไขเวลาไว้ในการวางทรัพย์ได้หรือไม่	๑๐๖๙
เกี่ยวกับสำนักงานวางทรัพย์	๑๐๗๐
ต้องวางทรัพย์ในตำบลที่ต้องใช้หนี้	๑๐๗๑
ต้องบอกกล่าวให้เจ้าหนี้ทราบถึงการวางทรัพย์	๑๐๗๒
เกี่ยวกับการถอนทรัพย์	๑๐๗๒
เกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ที่ถอนไป	๑๐๗๓
ผู้มีสิทธิถอนทรัพย์	๑๐๗๔
กรณีที่สิทธิถอนทรัพย์ขาดไป	๑๐๗๔
(๑) โดยที่ลูกหนี้สละสิทธิถอนทรัพย์	๑๐๗๕
(๒) โดยที่เจ้าหนี้แสดงเจตนารับเอาทรัพย์	๑๐๗๕
(๓) โดยที่เป็นการวางทรัพย์ตามคำสั่งหรืออนุมัติของศาล	๑๐๗๕
กรณีที่จะใช้สิทธิถอนทรัพย์ไม่ได้	๑๐๗๖
จะยึดสิทธิถอนทรัพย์ไม่ได้	๑๐๗๖
ข้อห้ามมิให้ใช้สิทธิถอนทรัพย์ในระหว่างพิจารณาคดีล้มละลาย	๑๐๗๗
เหตุผลของข้อห้าม	๑๐๗๘
เกี่ยวกับการขายทรัพย์ที่ไม่สมควรวางไว้	๑๐๗๘
การบอกกล่าวให้เจ้าหนี้รู้ตัวก่อนขายทอดตลาด	๑๐๘๐

การบอกกล่าวการขายทอดตลาด	๑๐๘๐
กรณีที่จะงดการบอกกล่าวและเกี่ยวข้องกับประกาศการขาย	๑๐๘๑
ค่าใช้จ่ายในการวางทรัพย์และขายทรัพย์	๑๐๘๑
ความระงับแห่งสิทธิของเจ้าหนี้ในทรัพย์ที่วางไว้	๑๐๘๒

ส่วนที่ ๒ ปลดหนี้

๑๐๘๓-๑๐๙๓

ลักษณะของการปลดหนี้	๑๐๘๓
ปลดหนี้เป็นการทำให้โดยเสนาหา	๑๐๘๔
ผลของการที่เป็นการทำให้โดยเสนาหา	๑๐๘๕
ปลดหนี้ต่างกับเลิกสัญญา	๑๐๘๕
ปลดหนี้บางส่วนได้หรือไม่	๑๐๘๖
วิธีการปลดหนี้	๑๐๘๗
การแปลเจตนาปลดหนี้	๑๐๘๘
แบบการปลดหนี้ที่มีหนังสือเป็นหลักฐาน	๑๐๘๙
หนังสือใดอยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๓๔๐ วรรค ๒	๑๐๙๐
หนังสือเป็นหลักฐานมีความหมายอย่างไร	๑๐๙๐
หนี้ที่กฎหมายต้องการหลักฐานแต่ไม่มีหลักฐานจะต้องปลดหนี้กันตามแบบ ในมาตรา ๓๔๐ วรรค ๒ หรือไม่	๑๐๙๑
เกี่ยวข้องกับการปลดหนี้มีจำนวน	๑๐๙๒
เกี่ยวกับการเวนคืนหรือยึดจำนอง	๑๐๙๒
ผลของการปลดหนี้	๑๐๙๓

ส่วนที่ ๓ หักกลบลบหนี้

๑๐๙๔-๑๑๒๕

ความหมายและผลบังคับทั่วไป	๑๐๙๔
ประโยชน์ของการหักกลบลบหนี้	๑๐๙๔
ปกติการที่ใช้วิธีหักกลบลบหนี้	๑๐๙๖
แนวการศึกษา	๑๐๙๖

บทที่ ๑	หลักเกณฑ์ในการหักกลบลบหนี้	๑๐๕๗-๑๑๑๓
	ประมวลหลักเกณฑ์	๑๐๕๗
	(๑) เกี่ยวด้วยบุคคลที่ต้องมีความผูกพันเป็นหนี้กัน	๑๐๕๗
	คู่กรณีในการหักกลบลบหนี้ต้องเป็นเจ้าหนี้ลูกหนี้กันเอง	๑๐๕๘
	(๒) หนี้จะหักกลบลบกันได้	๑๐๕๙
	มูลแห่งหนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นอย่างเดียวกัน	๑๑๐๑
	ต้องเป็นหนี้แน่นอนจึงจะหักกันได้	๑๑๐๑
	สภาพแห่งหนี้ต้องเปิดช่องให้หักกลบลบกันได้	๑๑๐๒
	หนี้ต้องถึงกำหนดแล้วจึงจะหักกลบลบกันได้	๑๑๐๒
	หนี้จะต้องถึงกำหนดทั้งสองรายเสมอไปหรืออย่างไร	๑๑๐๓
	เกี่ยวด้วยกรณีที่ลูกหนี้ฝ่ายหนึ่งไม่อาจถือเอาประโยชน์แห่งเงื่อนไขเวลา	๑๑๐๔
	(๓) ข้อห้ามมิให้หักกลบลบหนี้ ข้อห้ามตามเจตนา	๑๑๐๔
	ข้อห้ามตามกฎหมาย	๑๑๐๕
	(ก) ข้อห้ามตามมาตรา ๓๔๔	๑๑๐๖
	เหตุผลของข้อห้าม	๑๑๐๗
	เรื่องที่ไม่มิสิทธิเสียเลยต่างกับกรณีที่มีสิทธิซึ่งมีข้อต่อสู้	๑๑๐๗
	ข้อผ่อนผันเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องขาดอายุความ	๑๑๐๘
	เหตุผลของข้อผ่อนผัน	๑๑๐๙
	(ข) ข้อห้ามตามมาตรา ๓๔๕	๑๑๑๐
	(ก) ข้อห้ามตามมาตรา ๓๔๖	๑๑๑๑
	(ง) ข้อห้ามตามมาตรา ๓๔๗	๑๑๑๒
	ข้อห้ามจำกัดเฉพาะหนี้ที่ได้มาก่อนหลังกันอย่างไร	๑๑๑๓
บทที่ ๒	วิธีการหักกลบลบหนี้	๑๑๑๔-๑๑๑๕
	การหักกลบลบหนี้ตามกฎหมายไทยทำได้ด้วยการแสดงเจตนาฝ่ายเดียว	๑๑๑๔
	เทียบกับการหักกลบลบหนี้ด้วยอำนาจของกฎหมาย	๑๑๑๔
	เทียบกับการหักกลบลบหนี้ด้วยสัญญา	๑๑๑๕
	เทียบกับการหักกลบลบหนี้โดยศาล	๑๑๑๖

หน้า

	การแปลเจตนาขอหักกลบลบหนี้	๑๑๑๗
	การแสดงเจตนาขอหักกลบลบหนี้ต้องไม่มีเงื่อนไขเงื่อนไขเวลา	๑๑๑๘
	ข้อสังเกตบางอย่าง	๑๑๑๘
บทที่ ๓	ผลของการหักกลบลบหนี้	๑๑๑๘-๑๑๒๕
	หักกลบลบหนี้ทำให้หนี้ได้ระงับไปในส่วนจำนวนที่ตรงกัน	๑๑๑๙
	ผลย้อนหลังของการหักกลบลบหนี้	๑๑๒๐
	การที่ต้องชำระหนี้ต่างสถานที่กันไม่เป็นข้อห้ามมิให้ขอหักกลบลบหนี้	๑๑๒๑
	ผลที่นำหลักในมาตรา ๓๒๘, ๓๒๙ มาใช้บังคับ	๑๑๒๒
	ข้อแตกต่างระหว่างมาตรา ๓๔๘ กับ ๓๒๘	๑๑๒๓
	เกี่ยวกับประกันแห่งหนี้ที่ได้หักกลบลบกัน	๑๑๒๔
ส่วนที่ ๔	แปลงหนี้ใหม่	๑๑๒๕-๑๑๖๗
	ลักษณะทั่วไป	๑๑๒๕
	แปลงหนี้ใหม่ต่างกับลักษณะอื่นๆ อย่างไร	๑๑๒๕
	ที่มาของลักษณะแปลงหนี้ใหม่	๑๑๒๖
	แนวการศึกษา	๑๑๒๗
บทที่ ๑	เงื่อนไขในการแปลงหนี้ใหม่	๑๑๒๘-๑๑๔๓
	ประมวลเงื่อนไขในการแปลงหนี้ใหม่	๑๑๒๘
	(๑) ต้องมีหนี้เก่าที่จะแปลงไปและต้องมีหนี้ใหม่เกิดขึ้นสมบูรณ์	๑๑๒๘
	เกี่ยวกับหนี้ที่มีอยู่แล้วแต่อาจเสื่อมเสียไปหรือบังคับไม่ได้	๑๑๒๙
	ถ้าหนี้ใหม่ไม่เกิดขึ้น หนี้เก่าก็ไม่ระงับไป	๑๑๓๐
	เหตุที่ทำให้หนี้ใหม่ไม่เป็นผล	๑๑๓๐
	หนี้ใหม่ไม่เกิดขึ้นเพราะมูลไม่ชอบด้วยกฎหมายมีความหมายอย่างไร	๑๑๓๑
	กรณีที่หนี้ใหม่ถูกยกเลิกเสีย	๑๑๓๒
	กรณีที่หนี้ใหม่ต้องมีหลักฐานเพื่อการฟ้องร้อง แต่มิได้มีหลักฐานเช่นนั้น	๑๑๓๓
	(๒) ต้องมีเจตนาแปลงหนี้ใหม่	๑๑๓๓
	ถ้ามีเพียงเจตนาจะรับรองหรือรับสภาพหนี้เก่า การแปลงหนี้ใหม่มีขึ้นไม่ได้	๑๑๓๔

การรับเอาภาระความผูกพันใหม่เพื่อสนับสนุนคำจูนหนี้เก่า	๑๑๓๕
(๓) ต้องมีการเปลี่ยนสาระสำคัญแห่งหนี้	๑๑๓๖
การเปลี่ยนสาระสำคัญในตัวเจ้าหนี้หรือลูกหนี้	๑๑๓๗
เพียงแต่มีคนใหม่เข้ามารับสนับสนุนไม่เป็นการแปลงหนี้ใหม่โดยเปลี่ยนตัวลูกหนี้	๑๑๓๘
การเปลี่ยนสาระสำคัญในวัตถุประสงค์แห่งหนี้	๑๑๓๙
การเปลี่ยนสาระสำคัญในวัตถุประสงค์	๑๑๔๐
ข้อสงสัยเกี่ยวกับสัญญาประนีประนอมยอมความ	๑๑๔๑
เปลี่ยนเงื่อนไขต้องถือว่าเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญ	๑๑๔๑
อย่างไรไม่ใช่สาระสำคัญแห่งหนี้	๑๑๔๒

บทที่ ๒ วิธีการแปลงหนี้ใหม่

๑๑๔๓-๑๑๕๓

แปลงหนี้ต้องทำเป็นสัญญา	๑๑๔๓
คู่กรณีผู้เกี่ยวข้องในการทำสัญญาแปลงหนี้ใหม่	๑๑๔๔
การแปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้	๑๑๔๕
การแปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้	๑๑๔๗
การชำระหนี้ย่อมมีการขึ้นใจลูกหนี้ได้ แต่การแปลงหนี้ใหม่ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้จะขึ้นใจลูกหนี้ไม่ได้เลย	๑๑๔๘
จะแปลงหนี้ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้ในกรณีที่สภาพแห่งหนี้ไม่ปิดช่อง	
ให้คนภายนอกชำระได้หรือไม่	๑๑๔๙
จะแปลงหนี้ด้วยเปลี่ยนตัวลูกหนี้ในกรณีที่มิเจตนาแสดงห้ามไว้ได้หรือไม่	๑๑๕๐
ผลแห่งการที่แปลงหนี้โดยขึ้นใจลูกหนี้เดิม	๑๑๕๑
สัญญาแปลงหนี้ใหม่มีแบบอย่างไรหรือไม่	๑๑๕๑

บทที่ ๓ ผลของการแปลงหนี้ใหม่

๑๑๕๓-๑๑๕๖

ผลทั่วไป	๑๑๕๓
ผลในการระงับหนี้ประธาน	๑๑๕๔
ผลในการระงับประกันของหนี้	๑๑๕๕
คู่กรณีที่ตกกลางโอนประกันได้	๑๑๕๖

หน้า

ประกันที่โอนไปได้เป็นประกันหนี้ใหม่เพียงเท่าที่เป็นประกันหนี้เดิม	๑๑๕๗
เวลาที่จะตกลงโอนประกัน	๑๑๕๘
ข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๓๕๒	๑๑๕๘

ส่วนที่ ๕ หนี้เคลื่อนกลืนกัน

๑๑๕๙-๑๑๖๗

ความหมาย	๑๑๕๙
ผลบังคับ	๑๑๕๙
ข้อยกเว้นในกรณีที่หนี้ตกอยู่ในบังคับแห่งสิทธิของบุคคลภายนอก	๑๑๖๐
ข้อยกเว้นในกรณีที่สลักหลังตัวเงินกลับคืน	๑๑๖๐
กรณีหนี้เคลื่อนกลืนทำให้หนี้ระงับโดยแท้จริงหรือไม่	๑๑๖๑
ผลในทางระงับ	๑๑๖๒
ปัญหาเรื่องนี้ร่วม	๑๑๖๒
ปัญหาการขอหักส่วนของลูกหนี้ร่วม	๑๑๖๓
ความเห็นตรงกันข้าม	๑๑๖๔
เหตุผลสนับสนุน	๑๑๖๔
เหตุผลอย่างอื่น	๑๑๖๕
ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหนี้ร่วม	๑๑๖๖
กฎหมายต่างประเทศ	๑๑๖๖

(หมายเหตุ :- เมื่อข้อความใดในหัวข้อหน้าขัดแย้งต่อข้อความในสารบัญเนื้อเรื่องนี้ ให้ถือว่าข้อความในสารบัญถูกต้อง เป็นการแก้คำผิดอยู่ในตัว ตลอดทั้งเป็นการแก้ไขแบ่งส่วน บท ตอน และข้อที่อาจได้แบ่งไว้ผิดลำดับไปนั้นด้วย)